

אמר יהוסף בן הננייד רבנה שמואל הלוי זלה"ה

אספתין בספר הזה מה שיצא לידי מהלשוון השkol לארוני אבי יכבודו האל וכתבי בכתיבת ידי ואני בן שמנה שנים וחודשים כי מולדיו היה ברדורק אבי ישאירחו ה' לטובה בשלשה שעות וארבעה חומשי שעה ושני שלשי חמוש שעה שהוא מליל שלישי يوم אחד עשר לתשדי שנת ד' אלף ושבע מאות ותשעים' ושש למינן העולם והוא יום אחד עשר מחדרש די קעדרא שנת עשרים ושש וארבע מאות למינן הישמעאלים. והתחלתי בזה החיבור אחר הפסח משות ארבעת אלף ושמנה מאות וארבעה ובכלל מה שקבעתי בזה החיבור ממאמורי השkolים שירים על משקלים רבים שונים היו מושרים לפניו בעבור כי קצת היה כלל כונתו ואמנותו בהם לבנות בס נסת ישראל ואלו רבה ה' שלתו שכבר מוחשבו וכי שחשרו בהפק כונתו עונו ישא. ולא חששתי שאספתין מות אל מוקדם ומואחר ואולם כתבי כפי מה שנודמן. ומאל אשא העור כי הכל בידו.

א

מוח בתים השיב אותו לר' חושיאל ז"ל¹ מענה כתבו השלוח אלוי ז"ל.

ונדייב את ותקום על נדיבות
אספתם כאסוף ביצים עזובות
ורינייך לכל גואל הרבות
תבונה ממרק חשיב השבות
פני ארץ יומים מערכות
וקבעת באפריקי ישיבות
ולא תראה לחיווי הקרובות
ונכשלים כמו הורים ואבות
על ריבות נגיצוי להבות
גאלתך ואישונים ובבות
ואל יגמול אשר יטיב בטובות

דבריך כמו גשם נדיבות
וכל בינה וכל חכמה נבונה
וחוקיך לנוגלים רפואיות
וכל שואל במרחקים יודריש
כמו שימוש ערבות המאריה
ונתשタת מדיניך ובאת
בעין אדם אשר תראה לרוחך
ונמצאת באפריקי לדלים
במשפטים כמו אשד נחלים
יהו לביו ועמו כל לבבות
למען כי חטיבות לעם אל

ב

ולו עוז בוכרון האחים וופרידה.

וכל ליל מעון עיפה ואיה
וערב מנורוד עני בביבה
זמני חננית מסע ושריה
ויום שני אני שכן לדייה

הכל היום נסעה וחניה
וכל בקר נדור ישחק בבתי
וממקומות למקום יורקי
בימים אחד אני חבר לעפר

¹ ר' חושיאל זה היה א' מהרבנים שנשבו עם הר' משה הנז' ושמו
לראש באפריקה.

ולא אלין שני לילות בבנייה
להתהלך עלי כל עיר וקירה
בחוק יוד ואורווע נטויה
יוושע ויחי' בן אחיה
ואל נקיים בביתך בשתייה
בבית כלא והאחד בשבייה
בגב לבי וזה מכח טריה
ועל ראיי כסיל ערום ועריה
וירני שבלי' בשואה
כמו עוזה מלאת אל רמיה
ומשאון זמאן וציה
ובית הבודר ומדור ואיניה
וזאם לי מירידתם עליה
ועל תיריש בראשונה שנייה

ולא אשב שני ימים בבית
כאלו חק עלי רגלי ותורה
אני גבר אשר צלח ישימות
וחוי לי שני רעם בעיריו
ורמיינו בחבורה אל בני עש
ולקח הזמן אחד ושםו
והנחה פרידת זה כואה
זברתינו והמרבר בסותוי
ועש יורה שビル שחק לבניו
ונושא את ברעה או בטובה
אשר חלק ישימות לי ושותה
וחולק לחבריו כור וכידור
הלהם מפירותיו תשובה
ואם נשב עלי תורה לדריש

ג

ולו עוד אל אהובו מענה.

תרבה לצורה מהללה
ותעצים שיריו במיליה
ארץ והציב את גבוליה
לטמיר בארכיו מאגילה
עה על פני כבבי מהללה
ארץ יבקע קול חליליה
בעב לנפץ את נבליה¹
השליך על ארץ פתילה
כסה פni בכבי זבוליה
לחיה ותחביא את עגilia
ירעה והוא ידע שבילה
הורחה ובושה מבתוליה
גורלו ואמ תרבה במיליה
רוחה ולבה עם כסילה
בפרט וספריו את כלליה
קשירה ותגיא אפיילה
יפרוץ כמו פרצי נחליה
רוריהם ומכבים דרים כבליה
נעום ינחים לב אוביליה
למצואן מנוחה מחבילה

הנה ייחורי בגילה
בנה גroleחו אשר עצמה
מי אל בכל אלים כאל עשה
כסה מעונתו בעב ען
וברך ען אורזו במז נציז
תשמעו שאון רעמו בחוללת
דומה חזוי קולות בהריעמו
שמלה קרעה איש בגין גם
וחובל בגלוותו פni שםיש
בדמותו יפת תואר תגליה את
מוליך לבנה על שבילים לא
חותה ימי חופה בתוך ביתה
קקרה לשוני מהגות את רב
נפשי אשר מכרה לצורה את
עובי לספר את פעולת אל
שימי לדרכ יום תפתח בו
ותני לצין יום אשר בכיה
על בת יהורה האסורה בין
אמרי עלי לבה בפה שיח
תקום ותתנער ותשא ראש

¹ מן ונבלי' שמיים מי ישביב דיוב (ל"ח ל"ז).

בָּנִ תְּהִלִּים

ג

וְכָל כְּהוֹנָה מִקְהָלָה
בְּבִנֵּי שְׁמֹאָל בֶּן אַצְּלִיה
שְׁעוֹה וְשָׁנוֹא אָתָּה נְבָלָה
רוֹכְלָה וּמוֹחֵץ רָאשָׁ רְכִילָה
גָּדוֹל בְּכָל עֲוֹתָה גְּדוֹלָה
הָגָח בְּחָגָח שָׁחָק כְּסִילָה
יוֹרָה וְלֹא יִפְלֶל חָלָלה
גָּאִים וְשָׁפֵל בֵּין שְׁפָלָה
אָרֶץ וּמְפִילָה נְפִילָה
רַבָּה וּבְלָתוֹ לֹא יְפִילָה
קָח מַטָּךְ וְנַחַת חִילָה

כִּי אִם מִפְצִים אָבְדוּ מִשְׁרָה
הַנֵּה שְׁתַהְנֵן נִקְבְּצָו הַיּוֹם
לִשְׁהָ וְלֹא טְרַף רְחוּילָה
רְאָשָׁה וּמְחֹזָק יָד לְרָאשָׁה
פְּלִילָ בְּכָל קְשָׁרִי תְּפִלָּה
מִשְׁרָה עַלְיָה שְׁבָמוֹ בְּשִׁירָה
תוֹרָת אָמֶת עַל פַּיּוֹ מִסּוֹדָרָה
זֹה בְּעַדְתָּ זָכִים וְגַאַחֲ בֵּין
מִזְהָה וּבֶן מִזְהָה וּמִעַמְּדִי
רְאֹו בָּאָרֶצָה כִּי גְדוֹלָתוֹ
אָמְרוּ לֹךְ תְּאוֹת גְדוֹלָתָה

כה

ל

ד

וְלוּ עֹור אֶל אִישׁ כִּבְרֵי הַכְּבִיד עַלְוֹ חַבְרָתוֹ.

מְצֻולָה אֶת בְּלָא עַבְרָ
וּמְתַנְשָׂא אֶלְיָהָ כִּימָה
עַלְיָתוֹ בְּלָא שְׁבָר
הַמִּיתָנִי בְּלָא דָבָר
וְאַזְעַלְלָ בְּלָא חַבְרָ
כָּאָבְרָהָם לְשָׁמָאָבָר

מְצֻולָה אֶת בְּלָא עַבְרָ
וּמְתַנְשָׂא אֶלְיָהָ כִּימָה
אַנְיָ אָסָוד וְעַמְיָ אִישׁ
הַרְגָּנִי בְּלָא חַרְבָּ
וּמָה אָשָׁה וּבָא סִיסְרָא
מְהֻרָה חֹשֶׁן וְתַעַשׂ לוּ

ה

ה

וְלוּ לִפְנֵי מוֹת יְהוָה אָחָזָל.

וְהַנוּנָתוֹ וְלֹא שָׁמַע לְקוֹלוֹ
יְקוֹד פִּירּוֹד וּבְחָרָן אֲכָלוֹ
כָּאָב פִּירּוֹד אֶל[ח]סָטָל וְלֹא לוּ
יְשָׁלַח רְחָמִים מִרְוָם זְבוֹלוֹ
וְגֹור אֲרִיה יְהוָה עַז שְׁמָאָלוֹ

לְבָבִי קָעָן וּמְאָס אֶת יְרִיבָו
וְאַיְךְ יְרִיב אָשָׁר חַמֵּס לְבָבָו
וּמְבוֹחִיחָו עַלְיָהָ דְמָעוֹ יְשָׁלָח
אָשָׁר הַוקִּיד בְּלָבָנוֹ אֲשָׁנְדָרִים
לְבָנָ פָּרָת יְהוֹסָפָט עַז יְמִינָו

ה

ו

וְלוּ נַחְמָה לְרִ' נִיסִים¹ עַל בָּנוֹ.

וְכָלְלוֹת חַפְצָתָם בְּבָגְדִים
כָּמוֹ בָן תְּקִשְׁרוּ עַל הַיְדִידִים
וְנִיסִים עַל בָנָו מַולְבָשׁ חַרְדִים
וְהָוָא יְקָרָא בְּבֵית אָבָל סְפָדִים
שְׁמֵי שָׁחָק וְאַירָהָם בְּאִירִים

הַכִּימִים בְּחַרְתָּם בְּמַרְדִים
וּכְזָמָן אֲשֶׁר יִקְשֹׁר בְּזָדוֹן
לְמַעַן תְּלִבְשׁוּ מְכָלָל וּרְקָמָה
וְתְּשִׁירָוּ בְּבֵית מִשְׁתָה וְשִׁמְחָה
כָּאָלָו לֹא יְדַעַתָּם כִּי לְאִירָוּ

ה

¹ רִ' נִיסִים זה הוא תלמיד ר' חושיאל ורבינו האי גאון זלה"ה.
ב *

וחמטר ולפידים בפידים
ואביו מוחדר בין יהודים
והוא שורש לשער גומל חדים
לנכשלם ולעניהם מרודים
אשר לוחות ברית לו צמידים
היש יתרון לאבות בילדיהם
ואין עול ומעבריו חסידיים
מלציו טוב ביום משפט מעידים
ושבעתי ערי גוע נדודים
אשר תצפון לרעוי החסידיים
יהו בדור כמו אביו אחדים
ועל שיח-[ס] נגידים הם נגידים
ושיחי אחורי מותם ילדים
כמו ישאו אדוניהם עבדים
מקומיים ונכתבים נקיים
בתביך בטורים כרבידים
והם עלי כפניך חמודים
יהו נכסף להבט אל רפידים

והקצר והכזר בצירום
היקטף ייחד אביו באבו
וישרש בהגמל ילודו
ויבשל בורעו מחזק יד
ולא זכה להשכילו בלוח
ואם מבן ילודים יעקב מת
וללא כי אלהים אל אמונה
ולסובר בסבר טוב שפטיו
או ימן לחתנים לבבי
תנה אליו לאביו מצפונך
והשב לו מקום אחד שנין
דברי ראש לכל ראשי דברים
וימות בן בני ובנו זקנים
וישאום בגבותם ספרים
וכן חמה אהבה נפשי
ועל מה זה תאהר מן יודך
אני להם וחירך מצפה
ונגаш מחוות סני בעני

ג

וכחב לו עוד על יד אותב.

ידידו משולחת
עליהם במכו אחת
לבבו מלכה
בנות שיר למטעפת
זמננו מפותחת
במוראה וברחת
בריפת ומנתת
וסוגר ופותחת
ופרוצוף פרחת
מושיבה ונוכחת
להנמיך ולפתח
ירבר ולא יחת
צדרה באמחתה
וחברו אליו שחת

כתב ריב ותוכחת
מאח יידידו עם
שתיים ולא אסיף
אולי ישיבני
מריבה אשר אמתיר
שירה שהיא על ראש
ושלח אליו אחיו
ההחרי החל
הלו ובל אחת
מהן עלי רקה
זרחה כמו זורה
דומה בתורתו
ידידו אשר אין לו
בור סייד ומובע
פה לה וען ימיין
כוי לי ובו נפש
דרבי ותתבון
لتת ולקחת
ביום ובמוני
פעם ופעמים
בלתי יידידותו
לשוד ולנחת
באחת ולא אחת
אתחים מרים
אם בן יידיות הד
הורד יידיותם
לשדר רבינו נסים
הנה ארבר לו
אולי יכבו מי
ההחרי החל
הוונעה מד
השליך אהבי אד
הנה רבוי יש
חקרה ובאה אל
והיה ללשון לו
ושאל יhort את
ולשאת וספחאת
באחת ולא אחת
חברים משולחת
אלחי וחרתם

ח

ורכבם הימ בבחורותיו עם סוחרים ויצאה אליהם בהמה אחת יקראו אותה המכירים בהמות הימ טיניה ויגרוו ויאמרו כי לא יצאה מעולם על ספינה ונצלה מידה והצילם האל ית' אחר סער גדול מרעתה ואמר זה המשקל וספר בו קורותם בעניין הזה וקראוו

תודה

ולנדוד ולאבד תנומה
לקרטסלי אשר מדר תרומה
ונחמה לכל נפש הלומה
מהומתי וראוי מהומה
ליום צרה ולא תשב שמה
ולו סודות ודרכו נעלמה
יחייני אלהים על אדמתה
ופה סגור ומוחשבה חסוכה
ומונונים תהי עינך עצומה
במדינת ואונן ביבמה
ובדרך ובשכיבה וקימה
והחרד והמלא באימה
ויש לעד בלי דומה ורומה
ומיירא גערתו שב וקומה
ניש ליטם ברב שנה נחמה
באב לא ישברו גלו בחמות
תנופת שבלי שדה וקמה
אשר אהפין וחרוח באומה
והרים כשםן טוב וחמה
אשר ראו ביום מתעלומה
ונפלאה וזה יוכיר בחמה
פלאות ים ולא שחתר מאומה
בכל חיות מצולה לא עמו
בפגיעה בה אכולה או המומה
וצי אדייר כקורבן רתומה
אשר באת והוא גועה והומו
וקול רעם באוני קול דממה
אבל הותה בתוכן דג רקומה
עקלתון כמו תמר בקומה

הלבוש ולונפל תקומה
ואם יש לי במוט רגלי ואם יש
בנפשי כל אשר יבא בעורה
ובנפשם אשר בא ביום בא
ירמו כי לעולם אין תמורה
ואל ירים אשר השח והשפייל
שמען מלאה ודע כי לא לקללה
וקבל את ימי רעה בלב טוב
ומושנום תהי אונך כברנה
במו חפני בשילה או כמורן
שמען מלאה והגדיל יה בבית
וחבחל והדרחן וגורה
לאל ראשון באון מוליך ונולד
ולמצוא את רצונו לך ושובה
אני האיש אשר ירד בתוך ים
ובחרחו לרדו אב למון
ונמשכנו במשותות ורות
והנה ים כעברי יעשה את
ושכימים בספרים מהורים
ומלחים יחו זה לזה את
זה יוצר דבר היה גדולה
ורב חובל ישבים לא רעדת
ושם היה שם קרחה אשר היה
וכל היה אשר היה שארה
והופכת לפיה כל ספינה
ולא כליה לספר פעללה עד
שמעתיה והיה קול המוללה
והבטחי אליו צורה איזומה
כלויתן אשר ספר בנהש

¹ מן ברחוין הליבי בחמה (איוב ב"ט ו').

בְּנֵי תְּהִלִּים

על פנים מנסאים ברמה
כמו כבשן ולה רקה בחומה
תער נהר אליו חוכם בצמא
ובינויהם כפה תחרא פרומה
כמו מגדל ובטן ערומה
וקשחת בסוחרה אדומה
אשר היהת בלב או דרומה
ואין מניד ואין נואם נאימה
על זנב הארץ או שדרמה
וכמים ושבלת זרומה
ברחל יום טבות נאלמה
לנגיד יזכרו אל באשינה
עונות ילכו נפש אשמה
בצדקתו ביבשה אני מה
הקיוצני והיהתי בנומה
סליחת מעוני העצומה
אשר האל בים יירה ורמה
ומת כל לב ואבדה כל נשמה
ברגע אל מצולות ים פנימה
על שוכה כמו צפת קромה
מבלעים ביד נשאת ורמה
במה זה נמלטו אלה ולמה
לפניהם מן ידי קרתת זעומה
כבוד הוודו מהודרת שלמה
והוא עשרה במרגיוו נקמה
תהום רבה וחולם על בלימה
ושם לה עוז ושם לה העצומה
תהי על פי משוננת ושומה
בנבראים וכי אין לו חתומה
וכי מתיים יקיען מאדמה
בירדו אמת ובתוכם רישומה
ותלמידים ומשתתם נעימה
ותגמולים למותם על עולם
ובשחקים ועל עיש ובימה
ותורתו בתוך לבי משומה

וראש לה אני שיט בمرة
ועינים במעינים ונחיר
ופה עמוק ורחב במערה
ובשפותה בנדאר על נdar נפוח[מ]
וגוף לבן וגב יירוק וגואר
ובספיר כמו חרב לטושה
וורתה למשגיחים כמו צר
ושטה מסביבות לספינה
והגעה לציידיה ועמדה
או נמס לבב כל איש בדורג
ושויתי ורוממתי לנפשי
זוכרתי אלהים ואחרים
ואמרתי אמת כוה וכוה
ואם נבלע ביום יונה והוקא
אלחים האריך לי כי אשר בא
ואם זה הוא גמול ידי תהי בו
או שקעה בלב ימים כהיל
ותחת לאני באה להפכו
אבל געד אלהים בה ושבה
והושיע לחולעים קטנים
והшиб משאול מתים והציל
ותממו כל נבוני ים ואמרנו
ולא היה פליטה לאנייה
עניתים בן גאות אל לירדי
והוא עשרה למבדורי תשועה
אשר לו ים וחיויתו וממי
ומה היה לנגד צור נסכה
אני אורדה לאל תורה גואלים
ואורדה כי לצורי אין חלה
ואורדה כי אמת היא התהיה
וכי משה ותורתו אשר היא
וכי דברי חכמיינו ישרים
ויש שבר לעולם בא ליכים
ואל שלט ביבשת ויכים
ויראתו עלי פני נתנה

בְּנֵי תְּהִלִּים

ט

ולו אל אוחב.

ובן ראשים ואנשי שם וטוביים
בדם לבי ונפשו נערבים
שכחיתך ויפוח כובים
אהוי נושא עשרה הכתובים
עונות ילמדון עלי כרוכבים
לכמוך אשר יזמור אהבתם
בדוריך כמו דבק רגבים
קרבי מון ימי ניק חלבים
דיו חלב¹ עלי לח קרבוט

אבא חסאן תרומית נדיבים
והערב אשר חוקי אהבו
יסיתך כל אשר יאמר לך כי
ידורי אם אהוי נושא יידרים
ואם אלמוד עשה עון לחבר
הלא אזכור אהבים והקדומים
ומימי שחרות דודי דבקים
ובדייו החלבים נכתבו על
ולא ובל זמן למחות כתיבת

וקרחו מה שהוא ידוע ומפורסם עט זוהmir אדרון אלמחסה על יד אבן עבאים סופרו וכאשר החילו השיל"ת אמר זה המשקל יספר בו עניינו עם שניהם ומה שזמנן ה' לירדו להחעה כלל עליהם והיה הנצחה הנכבד הזה בקר יום שני ראשון לאלו שנת תש"ח וקרא זה המשקל².

שירה

מרומם זאת עלי כל שיר ושירה
ויום התגאל גואלך בחורה
وعישק רשות לך רשות מורה
בשם עונה בצד צעק וקרא
ונפלאה נקלה וחמורה
עליל טוב שמעיתהו יתרה
עבור זעם עניתיו צור לערה
בריחון ה' לי ואורה
ויש גומל ויש שבר לתורה
ויש גם לך ברית אבות שמורה
ולי פה ואני בעל אמירה
ומשנהו בנו עבאים מקורה
דבר מלכות ועזה בי גורה
גמרתה אני אינה גמורה
להתפנוי בידים מהרה
עליל עם זה וממשלת אשורה
ורעות מבלי חחת ומורה
וחרבאים באגרת חקורה

אללה עוז ואל קנו ונורא
למען כי פעליך מודומים
ועל כל רם ומתחלל ברעיה
ובכל צוק אשר יקרה בשמה
לך ניסים קטנים ועצומים
והטובה אשר לי או עשיתה
ואומר לי ביום צרה חבה עד
ואוכור לי הלא תורא עניתו
ויש פוצה וייש דורש דמי דל
ויש כורת עלי נפשי בריתו
ואיכח לא אספר מעשי אל
בעת ראה אג שוכן לתוכו ים
כבודתי את פניו מלבי וכי כל
ובכל מלה גמורה באשר לא
חמורוני עלי הורי ובקשו
ואמרו איך תחי מעלה לעם זר
וממשנה זה ידבר בי גROLות
ורכר את כוביו העזומים

² ויש בו קמ"ט בתים.

¹ נ"ל הלב.

בפי מלאה תהי עליו נטורה
לשווות זה בפי עמו סדרונה
כבד נושאים במומץ זמוריה
ברכבותו אשר ברדא וברא
שאר ונין ווילרת והרה
ולא שת לב לדעתו החסורה
בימים עברה לנפשי העכורה
וסר צלי ובאה הצפירה
ורני וידנו במשורה
לאירוי אל מודיעינו בשורה
תובאותו וסורה המgorה
וחולתו כבר אולה וסורה
ואפו בו באש נשק וחרה
בעמו אתרי אבוי עצרה
כתב חזק ורם מאין פצירה
לחיוותו בתרנו עבירה
יהודי זה בתוכך גופו נצורה
ומדרינים וקח עליו פשרה
על מלחתמתך קשוו קשורה
שאלתך תבונני מראה
תהי נפשי ביר צרי מסורה
בשפטנותו והרע לי וחרה
עמלך ואדרום ובני קטרוה
בקירת מעין שוחה חפורה
כעוף ירכב כנף כרוב וירא
עצת האל אשר אין לה הפרה
ובא אלול בטובה לא אחורה
ותקענו בדרך העברה
חשבנוו כאלו הוא שירה
ושפה כי אנשינו וגרה
בפה אחר תדרב החבורה
וגם סגר להלחמת טגירה
ואיך תקום בקום צור היוצרה
לעומת מערבת צור בשורה
וקנהה את בכור מות בכורה
ונפשו באשר יקנה מכורה
ונחפכה במחפכת עמורה
ונחפכו אליו שלו קדרה
וחמשש כמו לבי שחורה

וחיללה לכמוני לדבר
ופoor במדינות אגרותוי
ולתקים עלי נפשי ברכבה
ולא אותו בלבד בקש להשמוד
אבל בקש להכרית לרעת אל
ולא האין אדוני אל דבריו
ואולם מה אליו ימים מעתם
ואמרתי אהה איך אחיה עוד
ומצא האלים את עוני
ואז שלח משנאוי זה אשר שעש
כבר בא יום אשר מאן אקוה
ואבד באבוד מלכו שמואל
וחרה לי וחרה לאלהים
אויעס כפיר עמים ועizer
וכתב צורדי אליו בנחן
ושלח לו התרע כי שמואל
ואין שלום ואין השקט ונפש
שלח אותו ויסרו מדרנים
ואם אין דעת כי המלכים
וכה השיב בספריו אם אמלא
ואם אמסור ביר צרי משותי
לואת קצף משנאוי זה ואחן
ולא נח עד אשר אסף חיילו
ואל שת מןימי ראיית נפלם
וכפלו את נסיעתו ומחר
ועין הוא ויעין אל וקמה
ויצא אב ברעה הקדומה
ותקע אהלו בהר בעבר
ולא שתנו לבבינו לחילו
הרבה כאשר בא הדברים
ובראות צורדי כי על לשוני
אויריק חנית רומח וחרב
וקם הצר וקם הצור לנגדיו
ועמרו החילות מערכה
אנשים יחשבו יום אף וחימה
וכל אחר מבקש לו קנות שם
ונעה האדמה מיסודה
ופנים קבצו פארור והדר
והיום יום ערפל וחשכה

ומשבוריו בעת יסער סערה
בעמדיה כאלו הוא שכורה
צפעוניים נטושים ממוארה
ברקים מלאו אויר באורה
והגבות כאלו הם כבירה
וכל נחש בפי קיא דבורה
בנפל כחתה בו הנתרה
כרים אלים בצדדי העוריה
בחיהם והמיתה בחורה
על רاشם כאלו היא עטרה
וחיתם בעיניהם אסורה
ומשענה והתקווה עקרה
ביום צר ואני אשפוך עתרה
בגומציו אשר חפר וכברה
בלב אויב אשר חכין וורה
למען כי הלכתי ישרה
בעת תורה בני תורה עקרה
בלילית קרמו עני שמרו
לצורך מעון וחומרת אש בזרה
ויאכלמו כמו קש טורה
בכמישך נברך עם דברה
గער בתם ויאבדו מגערה
ושית רודפי ביום זה לי תמורה
זכות יצחק ואברהם ושרה
ובן עמרם עמוד לי במדורה
ביום כוה על מון המערה
לאל רחום ואמריו לו בمرة
ענווה קום והקיצה וורה
צעירך אין ישועה ברורה
הוא תורה ואם זה הוא שכורה
הישטף וירך לא קדרה
הישרפ' במלחמה בעורה
בער בהם ויכל' בעורה
לעבדך וכל דלה סגורה
ואל אתם ושית קשתם שכורה
וככבים ומשמש המאירה
מקש יש לעוני שה פורה
כמו חוליה כמבכירה מצאה
בטופתו והראת האגורה

וקול המון בקול שדי בקהל ים
והארץ בצאת שמש נמוגה
והסוסים יורzion גם ישבון
כאלו הרמחים השלוחים
והחצים כמו נטפי גשמי
וקשתותם בכפם בנים
וחרב עלי ראשם כלפיד
ודם אישים עלי ארץ מחלך
ויצו הגברים הגברים
בפירים היו מכח טרייה
והמיתה בדורותיהם ישירה
ומה עשו ואין מנוס ומשען
משנאים ישפכו דמים כמים
לאל משפיל ומפיל כל מעול
ומшиб יום קרב חרב והחצים
ולא אומר תנח לי אל תשועה
ותורתינו אשר תחיל ותלך
והגינוי לפחה סגורות
אבל אומר למען היה לי
והאויב תשלח בו חרונך
עשה להם כספרא ועשה לי
ברוק ברק אלהי וחפיצם
פדרני מן ידי كتاب מרירוי
ואל תזוכר עונותיו זבור לי
ואבי יעקב הפיל תחנה
ובכל שוכב במכבלה החשכוב
וחתלו בכסא אל וקרואו
ואם יאמר עלי מה זה ידרוי
ואם נא לא תرحم את יהוסף
ואם היום בזאת לי לא תקנא
ואיש שמה בכி תעבור במים
ואיש בשר בכֵי חלך במו אש
ואמרו לו אלהים קום בחמה
פתח דלת במקום צד והושע
הפה חרבם אליו לבם וקם בם
ומלאכים גשו הלחמו בם
ויאמרו מלחמות עמים עצומים
ואל שמע הפלתי בקראי
ונשף בם ביום ים סוף וספו

ס

סה

ע

עה

פ

פה

צ

זה

בן תהילים

כמו עזים בתנור חם וכירה
חשש לחד בקרב המדורות
תאנים נמכרו אלף בגירה
כמו נארות כמו אשה עברה
ומכמים¹ עם מלכים אין ברירה
בחוק שדה ואין להם קבורה
כעולות בכרם יום בציירה
וסוף חילם וממלכתם גורה
וחמן על ידי בעל סברה
ואולם אין לביאתו חורה
ותניינום ונמר וחורה
ונשענים עלי סילון וסירה
ושמנום לארי זואב חسورה
ובשר רב ולא מתו קערה
מצאים לא בצל בית וקורה
בבית שיש ובעלית מקרה
ותركד בת שעורה הצערה
ותנית לגוריה כפירה
וקרכנו בנקס קיר וטירה
וכבשנו בכח עיר ובירה
חברנו ולא נבצר בציירה
כיום השעה באב או העשרה
כיום שמחות עניים בקצירות
כיום לדת עקרה העצורה
תשועה שלחה אל ואורה
להרגני וגור הגורה
ובו גולח בתער השכירה
לבית סהר ושפטיו בмагרה
ונקמתי בנפשו הארורה
ומטוב לי סחרה מכל סחרה
בליל שמחת תעודה היורה
בני השיר ומרקבי קטרה
בככריו מתי שי באgorה
ונכברתי והוספה שררה
וכל קנאה ושנאה עצירה
בסיל עליו מהיתהו מעירה
תרומית אויל ראשו מסירה

ואש מות אכלתם ותמו
כאלו צוררי כלם בעפר
וראשי הגברים באדרמה
והשדים במפלתם נפוחים
ושבכו שם עבדים על אדרונים
והיה עם אגג מלכם כדום
ואחד מן רבבה נשארו בהם
ותם זכר מלך מספרדר
לפניהם מות אגג על יד שמואל
ומקדמים עמלק בא ברעה
עוובנים בערבה לצבעים
ונחנונים מסובים על אבני
גִּתְּחַשׁ בשדרם שי לעיט
והשבענות בדם לא דם טרפה
ותמוהו על בני בתים סרוחים
ולא באו ביום שרב וחום ים
עליהם יבכון ילדי יענים
ויברו על לחותיהם כפירים
ולבדנו מדיניהם וארצם
וירשנו פרויים עם כפרים
ישבנו מבלי מפקד אנוש מן
יום שני בראש אלול בעני
וסופו يوم גאולה يوم שמחות
ויום חלק שלל צרי ויום גיל
ולבני בא שנת תשעים ותשע
והמשנה אשר יein וחתך
ואל עבר נהרות בא לרע לי
חפשתיו והביאתו בחבל
וראיתי באובי תאותי
וכאשר בתעדות החזקי
במו כן נהרג הרג נבלים
ומלא אל דבר אביו לשבטו
ודבר דברה וראש לקונה
ושקמתי ונחתי ממושנאי
ואין זכריו לרעה בלאות[ס]
שעה מצר בסיל יען פועלת
ואל תdag בעת ירים אויל ראש

¹ מלשון מך (ויקרא ב"ז ח').

בן תהילים

יא

ברשותו נפלותו מהרחה
בגוף כי טבלתו שבירה
כבר אמרו שהוטהו שומרה
תהי על כל בנות השיר לשורה
ושיחים מן ברדולחים תפורה
וכזמרות תהלים בספורה
ותשנה כום ישועות כל נוראה
וgilah על גאותי בשירה
פרות נשוי בעולם זה פטורה
והרמו שיר ותורה בעצרה
ולחותכים בתורה הישראל
ומעף בעמלק צייז ופארה
וחודיעו בני בית הבחירה
ולישישו בני ב' ר' בסורה
אחשורוש ואשתר הגבירה
תהי לעדר ומדור דור זוכה

ואם חפיל תחינה לו ויהזק
ומשפט כל כי מחויק טמאות
ושור נגה אשר אין לו שומרה
לאל הגדי עשה שירה אגדל
במודברים בספרים ארוגה
ממלאים בחמים בחריה
עליהם יעשו יום טוב אבלים
ובכל לשון תמולא מרננה
ובכל נפש חמלהפה שהוק על
לכן אתי תננו זמרה לאל חי
ואמרו לו יהיו לי עוד לסומך
ופור משנה עשו לאל אשר קם
והשכינו באפריקי וצוען
והגידו לוקני פום בידיתא
וקראו את שמה אהות למקה
וכתבו בספריכם למען

קלה

קם

כמה

יא

ואמר מקון על רבינו האיי ז"ל והתנגד בשיר על דרך לשון המשנה.

תרומייה	ומקביר	פליליה	הבטמות
ולכיהה	צרי לבאב	קשה נא לי	ירידי ב'
וברטיהה	בתחbeschת	מכו לבי	וחחשו ס'
ושוגיהה	אדמדמת	עליל מכבה	חוورو בו
כמו דיה	ואתנודד	אריך קרחה	כנשר א'
ותאניה	ובבכי רב	בקינוטי	ואסוב עיר
אשר נהיה	ודת ודין	מתי מוסר	הירדו כל
ובשניה	בראונה	מעה כואת	ובci לא נש'
וצופיה	לכל צופה	עללה זכר	אהה מות מ'
ובכניתה	כישוע	בסנהדרי	והוישב
ט' אישיה	וקבר קש'	יוקוטיאל	ואבדה דת
ובהבניתה	וגורתם	כגנות משפט	ונפלו מש'
בתוך בכיה	דמי עין	וחווילו	בכו על זאת
ענות אויה	כמו זאת ל-	ונקל על	ואמרו אווי
וכאהיה	אדונייהו	אלישע על	וקרעו ב'
לעת חיה	ביום כוה	ויום מספד	וקראו צום
כלא היה	אשר היה	לרב האיי	בכו בכיה
כלא היה	סוף דבר	כמו מה	אשר חיה
כמו שנייו	כמו שנייו	יהי נספדר	ובכל איש לא

ה

ו

טו

בן תהילים

במאפלייה	בימים יובא	יהי נוכר	ולא עשרו	כ
בפרהסיאא וללויה	ומפעליו לצדיה לו	יהולל איש תהי עמו	לפי שכלו ותורתו	
לבית ציה כמו עוטיה ובשאהיה	אשר הילכה חבריה בחלאבות	על תורה על עדריו אשר נגנו	אללו הרביה אשר היהת ועל ספר	כה
רבי חייא ישישיה ולעוגיא	ועל משנת ומחשבה ועל קושיא	ר' יהודה שלישייה וענינו	ועל משנת ועל דעת ועל תלמוד	
יהוריה באנטוכיה ולעניה ובגוליא ובשייליא ובין גوية ועוניה	ורבען דת בראש דלים ולעני ובכבד ובשפיר ובין כותית ובין יונה כמו גולה	אשר למד במלחמותה לכל עשוק בחק ריהה ובמכות ובין שני ובין פראה למסעיו	ועל הרב אשר גבר אהה מות אב ורב ספק ובממון	ל
אליל שביה ותושיה ואין בריה ולשתייה ואין מהיה וכל קרייה ובבלויה והחומייה ובוכיות ובתעה באוריה וברמיה כאדוניה ודומיה ערוריה ובטעיה ומוסורייה לחחתיה באקסניא ובשגיה אדומיה	דבר חכמה ואין בורה לעת קדוש ואין מזון בכל פנה ובכלהונה מקוננת מיילת בתהפכוות רצונכו ברפויין יד בלא דין שבה ברדר והבט ש- במחלוקה ומஸורא בימים הילכו ולא חורה בכל זדור ערקית ר-	יהי נמצא רשות ברון יין צאו מזוג עשו מספד בישראל על אישת נעורייה אשר יורו אשר יעשו מלאת אל אליל משראה דבר טעות ראאה עמל למכרע אמת מופם ואין לו בן משראה לבן ישיב בכל ארין	חבירי אין ונחה תרד- וממי תשד- ואיכה תמי- על זותת ת- ואבל רב והתורה על בעל ועל מורים ועל אישים וכל ייש ויתנסא וכל מבן וכל היום וחתאבל וכי סירה ואם הילך ולא התפארה ולא זכה ילדים לו	לה מ ה ג מה נה

² אלו פ' קונו מלשון אליו בכתולה (יואל א' ח').

בן תהילים

יג

להוריה	ומפה	על תורה	אשר גדל
לתוישת	בני אחיו	אשר הוליד	כמו משה
ופוריה	וסורתת	כנף	וגפן בעלת
ובנשיה	ובתחומות	אל מים	קציריהם לה
פרי עיריה	וורע מרד	ימי חורף	אשר נותרה
ולרוייה	ורב לשאות	ויננה טוב	חHAMאס
ובצדיה	בזודנים	הציקוהו	אמור לאישר
במו חיה	וארכנו לו	ללוברחו	וטמננו פח
ותוביה	בסבבלט	בנכלייהם	זהיו לו
עליליה	עדיציו רב	ואם לא תד	הלא תרחו
ימניה	לכחותרת	עשות נזאת	היכשר לך
כבן בתייה	וזיו יש לו	ולב קדוש	לגוף טהור
וכל חיה	עלי כל חי	ארו היום	במי תפאר
פנימיה	למרגלית	אשר ידמה	היש בכם
יפיפה	בכל חכמה	בערווּ חי	אשר אחזו
ואספמיה	ואפריקי	פני TABLE	כבר נשזו
בערבוביה	העולם	פני ארין	אהה חרוו
פרקמטיה	ואין להם	ביד אישים	ויש מעות
לכליה	וסוף כל חי	ונברא יש	לכל נוצר
כל בדריה	שנותיך	ולא יכולו	ו אתה הוא
ובעליה	בגין עוז	תנה לו כום	אלוחה חי
ולתחתיה	תחלתן	לבנון עיר	ווכחו
וחזקיה	עם יותם	יהי חלקו	ועם משה
במוריה	רצון האל	אשר עשו	ועם זוגות

יב

ולו עוד.

וחיו בין שפתיו או קבריו
ואין יתרון לשוקט על שמריו
ואחר נם ורעוינו מעריו
בתוך ליל בתרם בא בקריו
בני עיש כמו שליט ושריו
אשר מלך הביאה בחדריו
בצדיה ומתוכה אפריו
בעולמו וחקרו את סתריו
ולא הבן אליו עת בא קציריו
ורו אסור ואתיר מאסרו
ותבוו לבל שוקד שעריו

על כל איש יעדון מאמרי
ויש יתרון למתהלך בתבל
ויש נרדם ערי נשף בלי לב
הקיצני לבבי מתנומה
והראני כסיל מאיר לעומת
ונחג בחדר תימן ככלה
וירח בקשת שלחו אור
בני עולם תננו לבב לסוד אל
ואל תהו בחזר צץ ופירה
פנו אליו בכל עקווד וקשורת
ואל תבזו לאיש ארציו פאת ים

ס

סה

ע

עה

פ

ה

ו

בָּן תְּהִלִּים

לֵם יָתַר עַל קֶרֶם וְעַרְיוֹ
 אֵלִי אָרֶצֶו לְמַי שָׁמוֹ אֲחֹרוֹ
 וּבְתִבְונָה וּבְדֻעָת חֲבָרִיו
 בְּכָרִיה וּמוֹולֵל יְקִרְיוֹ
 וְלֹא לוֹ דָבְרוֹ הַשְׁקָה וְלֹא רֹ
 וְאוֹרָךְ בְּמֹרְאָא אִישׁ לְמֹרְאָו
 יְחִידָא אָבָא אָוֹ בְּאַחֲתָה שֶׁבּ צְעִירָיו
 וּמְשָׁה עַמְּשָׁרְתוֹ מְבָחוֹרָיו
 אֲשֶׁר נָכַר לְבָא מִכְלָעָבָרָיו

טו
ב

וּבְנֵנוֹ כִּי נָבֹנוֹ לְבּ יִשְׁמֹון
 הַיְשָׁוָה מֵי צָבָא מְרוּם מוֹהָלֵךְ
 וְאָמַר יִשְׁוֹ לְאַלְפֵי בְּחִכְמָה
 אֲשֶׁר שְׁקָדְרָה וְהַזְּיוֹא מִמְעֵי רָתָ
 אֲכָבְדָךְ כְּנָבְדָךְ בֶּן לְהֹרְיוֹ
 וְאֲהָבָךְ כָּאַהֲבָת בֵּן קְנוּמָים
 וְאֲדָבָךְ בֶּן כִּיּוֹנָתָן בְּדוֹר
 וְנָגָלה וּה לְכָל נָצָר כְּמוֹ יִם

יג

וְלוּ בְתִים.

וְצִפְחִית וְנוֹפָת צָוֵף אֲצּוּרִים
 אֲשֶׁר רָמוֹ אֹזֵי רְקָחוֹ פָּגָרִים
 לְשׁוֹנוֹהוּ אֲכָלָהוּ דְבָרִים
 יְחִיה הַלְּבָבוֹת בְּדָבָרִים

בְּפִיהוּ מָר וַיַּן הַטּוֹב אֲגָרִים
 וְלֹא נָפָח בְּפִיו עַל הַפְּגָרִים
 וְלוּ מַצָּאוֹ דְבָרָיו הַדְּבָשָׁא תָּה
 אֲבָל אֶל בְּעָרוֹ סָגֵר לְמַעַן

יד

עַד לֹא בָצָאתוּ מִקְרְטָבָה הָעֵיר וּבוּ זָכָר הַתְּנוּדוֹת.

תָּהִי בְּרַבֵּר נְדוֹר אֲחִים יְתִידָה
 וּבְנְקוּדוֹת מְחוֹשָׁקֹות נְקוּרָה
 שְׁבָחָיו לִמְדֵי קָהָל וְעַדָּה
 חַסְדָיו בְּאֲשֶׁר תָּבָא חַסְדָּיו^ו
 וְתְשׂוּבָיו וְתְבָכָיו עַל פְּרִידָה
 וְשְׁבָחָתָךְ אַחֲוֹבָךְ עַזְנִי מְרִידָה
 הַשִּׁבְחוֹתָיו בְּלִבְיָה יְאָזִידָה
 אֵלִי רַאשֵּׁי עַלְיָן יְרָדָה
 אֲשֶׁר אָוֹמֵר וּדְמֹעֵת מְעוֹדָה
 לְבִנָּה עַדְיִ בָּקָר יְעוֹדָה
 עַצְמִי כְּאֲשֶׁר עַבְשָׁה פְּרוֹדָה
 כְּאַלְוָה הַם שְׁנִי חַבְלִי מְדוֹדָה
 לְלַחַם וְעַלְיִי דָרְכִי לְצִוָּהָה
 בְּדָבָר טָבָב לְנֶפֶשִׁי הַחֲרָה
 בְּלֹא עַתָּה חִמּוֹתָה הַעֲתָדָה
 וּבְגָאָל לְאָנָשָׁו עִיר לְכֹוָה
 וּכְשָׁלָום עַלְיִ נֶפֶשׁ פְּחָדָה
 דָרָור נְקָרָא לְנֶפֶשִׁי הַשְׁרוֹדָה

יְהִידָה לְבָבָךְ יְפָתֵחַ חִידָה
 בְּאוֹחוֹת כְּמִשְׁכָיוֹת כְּתָבוֹה
 וְהַלְמָדָיו בְּקָהָלָת תְּעוֹדָה
 וּבָוָאֵי וְחַנֵּי לְמַעֲדרִים אֲתָה
 וְאֶל תְּנַשִּׁי פְּרִידָתָךְ יְרִידָךְ
 לְמַעַן אַחֲרִי נְשָׁכָחָ וּכְרָתָיו
 וְשָׁוֹאָל עַל מָקוֹם אֲשֶׁר הַנְּדוֹדִים
 בְּהַשְׁיאָה רְתִיחָה דָם לְבָבֵי
 וְהַיְקָרָ וְיָכָל אֲנוֹשָׁ רַבִּי לְהַחְחִישָׁ
 כְּעָרוֹת עַש לְבַת עַנִּי אֲשֶׁר הִיא
 בְּנוֹרִי עַשְׂשָׂו עַנִּי וּוְבָשָׂשָׂו
 וְמִדְדָתָי פְנֵי אַרְצָן בְּרָגְלִי
 וְהַיְוָ לִי דָמֵי עַנִּי בְּבָתוֹי
 וְלֹא כִּי כָתֵב שְׁלָח יְרִידָי
 וּבְשָׁלָמוֹ אֹזֵי בָאָה לְנֶפֶשִׁי
 דְבָרִים נִמְצָאוֹ בָצֵל לְעַבְדָךְ
 וּבְמַטָּר עַל אַרְצָן צְמָה
 קְרָאתִימָו וּקְרָאתִי בְּקוֹל דָם

ובא שלום וסירה הקפדה
יחידתי בנושאים פקודה
ומשלחה לרגלי העקרה
אני שני לאיש צלה ועדת
התחרפו להתרח המצוירה
ויתעלם כובוח לשדרה
שרاري את פרני מעובודה
בכינוי היה אתה יהודת
ולך על אל שבר השב אברות
תובאנו בגוראות פקידה

ושלם קין יגוני ועוני
ואם בכתב פקדני יידי
ובא נח לירוי העמלה
אני נתפש בידי זרים כאלו
ואסור תוך מצורת נור חבוי
ומי יכול להציג את יידי
אהובי אם לעקר נعبدתי
ואם נגול אני מבין בני אב
ואם אובד אני השב לדחוי
ואם אין לאל בי סור ועתה

ב

כה

טו

ולו בבחירהו בצעתו מעיר קרטבה.

ונפש מאשר תשאל מנעה
ונפשו הכבורה לא שבעה
ומוחשתחו עלי שחק שרועה
וטובתו והנפש ברעה
גדולי גוף ומথם גרוועה
ונעתק מהניה אל נסיעה
ובת עיני בפוק ליל קרוועה
אבל לא דברו רעי בדעה
בנפש הבהמה השסועה
וכלבנה לחתנשא יגעה
כנפייה כאיש אחר יריעה
ויסיף עוד כים על השמועה
וכמוני היי שומר שבועה
אל שחת בעמוקים תקועה
ואקרו ים בכל שוחה קלועה
אל שיאח חי לעד יודעה
וחטמא לדורי בי תשועה
ולי און למורעי רצועה
ולי נפש למישטנים מנעה
מלאה על נהר אהב נטועה
בחותמת בטבעה קבועה
על שימוש בסוף היכל קרוועה
אשר אהב תהו מצר פרועה
בל שמש וורה ישועה

נשמה מאשר תחאו גרוועה
ווגף שמן ושבע ודשן
ואיש ענו מוהלך על אדרמה
ומה يولל לאיש בשר בשרו
ויש רעים מריעים לא מטיבים
ירמו כי להוסיפ הון אני סר
ואם ראשי בסופת יום פרועה
ולא ידען מורי סור לבבי
ונפשם מבלי הכר והבין
הויאפק אשר נפשו לבנה
וישקוט עד אשר יאזור במתנוין
עד יפעל וישמעו פעלו
בחיה האל וחוי עובדי אליהם
ברגלי אעללה סלע וארד
ואתפקיד את שפת מדבר במדבר
ואשתוט עד אשר ארום ואעל
ותמציא לצרי בי חררה
וארכזע את בני חורין באון
ולי נפש לרעים מחזקת
ולך תוכה ערוגה מירידות
ידידות השמורה מנוגדים
מפוחחת כפתחי ירך רקך
יהיו לך יה באחבותך ונפשך
וישלח אל למושעות לך עד

ה

י

טו

ב

טו

ולו אל אהוב.

למען יהוו נפשי מכורה
בלבי אח ובצלע מדורה
ופתוי יאמין אל כל אמירה
מושרת את מותי נשאלה
ועבריהם ואורחיו בחכורה
ומוסף על שרורות שרה
בשבלו אין תבונה העקירה
על ראשיו לך מעלה יתרה
ימי ילדות ומימות חיצורה
ימי טובה בתוך ארץ בחרה

יריבוינו אשר ידעו אבותוי
לאח עוב ביום עוב מדורו
עניתים שוא אמרתם לי וכוב
התיקר מעלה נפש ואינה
והאדון אשר עובד אדונים
שמע יוספּ מאקספּ שור אבותוי
וממשיכל אבי סכלות ומוליד
לך מקום וחיה נפשך בנפש
ולא מאו אהבתיך אבל מן
שני השקט וההרעה ישנה

ה

ו

ו'

ולו מענה אל קצת חבריו מבני הדיוניין.

אך אין לנו כי וקצת עד אסיפה
מוחומן והמר והרע אין תרופה
או כי כוים נרב בכו את השופפה
אהבה מסורת ותוכחת השופפה
מהור יכתב את לוטה לשון ושפה
יצחק אשר שיחו ואמרתו צרופה
ויחס בתרותו ולא איפאה ואיפה
חדש לבנה מספירות התקופה
ודל אשר הנח ושבתנו שרופה
תועל בשפטך לנפללים סליפה
אחר אשר היהת בהון דלים רדופה
קרים ביום שרב עלי נפש עיפה
חק מעשר ראשון ולבחן תנופה
יון ועל משקל בני עפר ועיפה
תתן שחרחות מקום ברה ויפה
חרוף ובת מלך אליו שפהה חרופה

לכל זמן ולכל נדור קצה ושפחה
ולתחלאים יש תרופה אך לחלי
שלחה פרידה אש ברוחו לא בגופו
אחים בנור דורי ואוכיתו בשובו
אומר לפי הנה לוזת כי מכתבי
למד לשונך את דבר צדק **כאחיו**
שה בתלמידו מלומדה ואין אין
אלו ימי מקדש יהיו מושג הבינים
יציל אשר שוטף בשלחת חמסים
חוותה עדת על שפטיך וכי לא
שבת ורדפה לחנון דלים בהוניה
אגרטך באה והויתה לי כמיים
יקירה בעני כי אשר יקר לנפשי
מכותב יהודה והגות עבר וחכמת
קבל תהלי טוקם שידך ואם לא
זה שיר וזה שיר אך לחום זה לא אדמה

ה

ו

טו

ו'

וכתב אליו בן כלפון בגרשו בדין בת קפראן בתים שתים [ס]
אללה בחתימת הספר.

ודוב שוקק טרפו עז
יהי אoli בעם לועז

הראית ארי נהם
ואין עוזר בישראל

יט

ומקצת הบทים אשר היו בגוף הספר הם אלה.

לאמר פגע בזה ולא אמר
יחד והנשמר והשומר
רצים מחלשו להטمر

כִּי אֵין בַּתְּבֵל אִישׁ אֲשֶׁר יִכְלֶן
כִּי כָּל בְּנֵי אָדָם כָּبֵר נְשֹׂו
אִישָׁיו כָּמוֹ נְשֹׂיו וְגַבְרוֹיו

ב

והשוב עליהם ואמר.

זה הזמן כי השקר רעל
בדין ורב ירד ולא יעל
לפעול ברעו רע ולא פעל
יחד והגועל והנגעל
בגاري חיריך עיר כמו שעול
נוועל ומוייפחה אישר נעל
השח בני אדם אתה על
או את ברগלים והם נעל
אם נחשבו נשים היה בעל
מלל וסורה ממסדור מעל
על יד ונודדים بما שעיל

רשי התהאות ותרווה על
תראג לשעה עזים אשר עלה
תאמר בתבל אין אנוש יכול
כִּי כָּל בְּנֵי אָדָם כָּבֵר נְשֹׂו
טוֹרֵף כָּמוֹ טֻרֵף אֲרֵי גְּנַחַם
אֵיכָה יְהִי בָּזָאת וְאַתָּה חֵי
מָה יַעֲשֶׂה לְךָ אֶל וְלֹא עֲשָׂה
שָׁרִים כְּרָגְלִים וְאַתָּה רַאשָּׁה
אֵיךְ תַּחֲשֹׁב אִישִׁים כָּמוֹ נְשִׁים
הַנְּחָה לֹות שְׁפָה וּמִשְׁרִים
כִּי כָּל אָמְרוּ מִכּוֹתְבִים

כא

ולו חכף צאתו מקרטאה.

על ימים גולני בבודיו
לקשות מון ומון שםו יהודי
יצורי כי אני כוסה יקודי
ולא אביא בני אדם בסודיו
וכי אמאם תנאותיו בעורדי
בעורי אלברדו חור מצורדי
בחצ'י לב זמן פלח בבודיו
או יבוש ומון הרחיק נרודי
על עקב זמן אגד גדורדי
ומני באמת אחוז בירדי
והיה לי כמו אחוי בנורי
אבל בא איד והתעצב לאידי
ואתה לי לכותרת וудוי

עליה אליו ווערני ידרדי
וחתאחר להושיע מומן
בלבי קד ולא שננו להבוי
ולא ידענו אנשים מה בלבי
אבל ידע זמן רע כי בויתו
ואם עלי במלכorthio יסובב
ואם יכיןبني קשתו אפלח
ואם אליו ישיבני לדבצי
ואם עיננו תהי עלי לטובה
ואם ירי ביד נחום אהווה
ביום צרה נצור חוק מצאתינו
רפנוי ולא ביקר ולא הוו
אי ערי וכחותרת לרעי

ג

בן תהילים

ירידות החברים הם רבידי
נדוד יכריית ויזכר את מרודי
פצעני ונשא את רידי

ולא אחפיין במרבדים ואולם
טו אשר זוכר ברית קשה ברוחה
והדן דין אמרת ידרין זמן רע

כ ב

ולו משקל.

וטובתם ורעתם חלומות
עצום יתן לך אל העצומות
בעולם לבניין חלומות
בכך עלמה מטיבה בעמלות
חרישה מן ימי איש האדמות
ומראה כמורה פז וראמות
בנקון ופלגים נעימות
וחצחחות עלי נבל ירים
ואסור בחכיות החתומות
ואחו צום בירדים חכמת
וחדר מחלאות אחרי מות

ירידי כל שנותיך תנומות
על כה אטום אוון ועין
והנזה דברים געלמים
והשKENI ישישה באשיה
ה ישנה מן ימות אדם ואם לא
יהי ריחת ברית מור וקנה
כין דוד הכנינו מלכות
ויום הונח בנבל שר בצחוח
ושח כזה יהי אצוד ושמור
כל שותה בלב טוב מי עنبي
ושומר דת בקהלת בתובה

כ ג

ולו משקל.

וגalgלים אשר אין בהם פריצה
בחור ביצה והעולם בכיצה
ואיך חnos ואיך פחה ומוציא
ומה ניעץ והעזה יעצה

מיודיע סבבנתנו מהচזה
והננו כמו אודם ולובן
תרמה כי לך מנוס ביום רע
ומה נפעל וקדמו מפעלי אל

כ ד

ולו משקל מספר האחים זכר אנשים מהם פרסמו כי ראו מוחבמת
הביבנים כי היו קצרים.

בתוכו אהבתך רעי נזרה
ולא אשוה חברי בחבורה
ויש מהם כמו אצבע יתרה
ויטור ליל בטוחותיו מארה
ועל כל סור מצודתך מורה
וירוני וחורותך ישירה
בריתו שית בתוכך לך שמורה

לכבי תוך קרבוי עיר סגורה
ולא אשוה בלבci את ירידוי
ויש מהם כידי יד ימיini
ויש נתון בפיהו ליל ברכות
ולו עין ולא תישן ולוי לב
ויתירנו צפוני הקרים
ולוי יאמרו אשר ישמור בריתך

בן תהילים

ט

בתוך בנים וזה חלך בכורה
אמור לו מאשר יאמר עשרה
ותובוני ולי نفس יקרה
ותחראו בכבוד לי ומורא
אסיפותי בחשונם קרבה¹
ואיך תחיל ואיך תלך עקרה
ונפלאה במחשבתו עצורה
והמיתה עלי כל חי גורה
יחיד הדור במעוצות תורה

והנחיול זה באחบทך כמוו בת
זה מפיו יכברך בליך לב
תפוחני ואתם המפותחים
ותפתיירו לזרום לא בפני
וחנומו בדברי קוסמיים כי
וחיהלו לעת לזרת עמלם
ולאל סוד מכוסה לי צפנו
ואם אמותו לך ימים בלחין
בכל עיר נשמעו באו בכו על

כה

וכתיב אל אהבו מבני הדין היה שמו יוסף בן שמואל.

חמדחו	וכן לבי	חמדרו אל	אהוב נפשי
אפרדו	אשר חשב	כמו חשב	והצדק
למודחו	ומסני	כמו מסין	ועשה דין
עמידרו	אמתו ה-	בעתו על	וכל דבר
יסדרדו	לבל עמו	במשקלות	ה משפטו
אבידרו	דרכיו ה-	אשר עקש	זה ייחור
ורדרדו	רבש מקרא	לבל מצא	אני עמיה
לכדרדו	בתלמידו אם	אשר נלחם	ורע כל
צדחו	לבב קדר	בצחות על	ופי דבר
רבדרדו	ענק מלכו	דברי על	וין את
מדדרדו	אשר הוא לא	בחכמתו	ומדותי
ענדrho	שם צדק	וחוד מלכות	ויל הון רב
חרידrho	ירא אל ה-	ידי כי	ועת אראה
ילדrho	כשם אביו	שםו ושם	בשם אביו(1)
תערדה הוא	וגבור ב-	נ奔 דבר	טו ואדע כי
עבדrho	ותוא אדרון	כעדר לו	אשר לבי

כו

ולו על איש חלו פניו בני הנדיים לדرك המקרא אשר כתוב בידיו.

שאלחיך	שאלה ש-	בחיך	עשה אחוי
ממושבה	כתוחלה	לקץ אורך	אל תהיה
כמושתך	יהי מבין	אשר תכין	והסoper
על פייך	עבדתו	ותהייה כל	וזוחו
ובסמיוכה	ובמנידה	בכל טעם	ה וישמר

¹ ניל מהרה.

בן תהלים

ובחשוכה	ובמלאה	ובקומותים	ובפתחים
בעורך	יהי צורך	לעור לו	ותהי את
מרו בכנה	אנשים יא'	ואדרוי	אני אומר
אכothyר	צדך מל'	פעליך	ביושר כל
חבריכה	ועורה ל'	בר נמציא	ו טוב טעם

בז

וכאשר יצא אסמעאל בן עבדר לקראות המשנה יוקירחו האל נגלה אליו בחיליו ערבית ים ה' לי' ג' לולות מתשרי שנת ת"ה. והמלחמה נכוונה בין שנייהם בקרוב מנהר שלו ואמר אלה הבתום והעמידם מקום תפלה המנוח ביום ההוא.

עתרתי	שכע ושבה	בצרתי	ראה היום
בשברתי	ואל אביש	לעברך	זכור דבר
וסתרתי	וואת ידי	לדע לי יד	התגעע
בשורתי	ביד עדים	וחטבת	יעדרתני
מגורתי	דליי מ'	בחוך מים	ה אני עובר
ברערתי	פדרני מ'	במוחך אש	אני חולך
מרורתתי	אני או מה	מודרות מה	ואם יש לי
אמירתי	להרבותה את	ולא אוכל	אני בצר
לעורותי	והושה נא	אות לב'	עשה לי תְּהִ
ותורתוי	עשה לבני	כראי אצלך	ואם אני

כח

ולו משקל מספר הנדור.

כנס יnis ביום סער ספרינה
על נפשי ושות על כל מדינה
כמו קין ובורה כיונה
מיומותי תקלעה לבבי
ונוד נכתב בספר האלים
וכל נכתב נדור עליו יהי נע

כט

והיה הנצוח על חדרוי ז' עבדר לעת ערבית מיום התהוא ונ נהרג בן עבדר
בתחלה ליל שני ערבית סוכות ואמר זאת השירה. וקראה

תהל

כבעל לאבות ואצילים	חלי תשע בכל שנה פעלים
ולי תונבה שחלים כרחלים	ולי חשחת כפירים צפירים
ויהפוך למצלולים סללים	הכל שנה אני עבר בלב ים
ותהפוך לךבו לי בטלים	וכל שנה אני חולך במו אש
ואתה אל ומידך אילים	לך הצור לך נאווה תhalbָה
ואת מסיר ביום נקס בדילים	ואת מסית בבואה קעם נסיגים
ואודה את שמק בינות קחלים	אספר את כבודך בשעריים
ונסיך בתוך עוטי גדרים	ואגיד פלאך בעדרת חסידים

בן תהילים

כג

ביום איר וְהַכְּמָה
בְּנֵי עֲבָדָר אֶחָדִי חַבָּלָם
כָּל מְלֹכָות וְהַכְּמָן הַמְּפָלָם
מְלֹכָתָם וְעַל פַּי נְאַצְלָם
בְּרִשְׁוֹנוּ וּבְרִצְוֹנוּ קְטוֹלָם
וְלוּ יוֹדוּ נְשִׂיאָו יְשֻׁמְעָלָם
וְהַגְּיוֹנוּ כָּמוּ מְטָר יְחִילָם
וְהַמּוֹה בָּאֶרְצָותָם בְּקִילָם
וְכָל מְלָכִי אֶדְמָה בְּשִׁתְלָלָם
וּכְבָרִים בָּחָרְבָם נְאַכְלָם
וּקְרָם זְבוֹחָו אַלְיָם בְּאַלְיָם
לְהַמְּרוֹתָם וְאַיִן מְעוֹלָלָם
וּמְעַד בְּחִילְיוֹ עַל גְּבוּלָם
וְאַיִן עֹצֶר וְאַיִן מְכָלָם בְּמִילָם
וּמְאִימָו¹ בְּרִיאָי גּוֹף בְּחָולָם
וְלוּ רְאִישָׁם וְעַל רְאִשָּׁם דְּגָלָם
לְשָׁנוֹתָם בְּנֵי אֶל חֵי סְקוֹלָם
בְּלֵי זָן וְקָנוּ הַנְּעָלָם
גָּבֵר וּדְלֵי יוֹנֵק עַם גְּמוּלָם
בְּפַיּוּ עַתְקָה שְׁבָנוֹתָהוּ הַחֲלוֹלָם
לְהַנְּקָם לְאָדָרִים גּוֹלָם
וּמְרַבָּה כָּאַרְבָּה אוֹ חֲפִילָם
וְלֹא חַלֵּב אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים
וְכָל פּוֹשֶׁת לְמִלְחָמָה מְעַלִּים
אֲלֵי הָרָג בְּטוּבָה לְבָב וְגַוְלָם
וּמְגַנִּים אֲדוֹמִים כְּגֹוְלָם
וּבְמִצְחָות וּכְבוּעִים עֲגֹלָם
וּבְרִמְחִים בְּאַלְוָה הַם אֲשֶׁלִים
וְלֹא חָשָׁמָה לְבָדְרָגֶת צְהָלָם
וַיַּדְנוּ מְלֹאות בְּשָׁלִילָם
כָּמוּ סִיגָּם וּכְסָבָאִים מְחוֹלָם
כְּאֹלָה הַם עַל נְפָשָׁוּ רְכִילָם
חַבּוֹנָתָם תְּבֹונָתָם תְּעַלְוָלָם
בָּעֵיר מְבָצָר וְלֹא תְּרֹדוֹפָ כְּשָׁלִילָם
הַלְּאָחָזָן לְוָבָן נְחַשְּׁלָלָם
כָּמוּ מְאוֹת וּרְבָ�וֹת רְגָלָם
לְנֶגְרָם צָר כִּיּוֹם אַשְׁדָנָלָם

גָּאַלְתָּנִי וְשָׁמַת לִי לְכַפֵּר
וְאַחֲרִי מוֹת בְּנֵי עֲבָאָס לְבִיאָת
שְׁנִיהם רִקְפָּנוּ אָךְ בְּרָאֵשׁ וְהָ
עַל פִּי וְהַמְּלָבָם יַעֲלוּ אָל
וְאַדְרִירִים נְתָנוּנִים עַל אֲרָצָות
וְאַלְיוֹ יְשַׁמְּנוּ סְרָנוּ פְּלַשְׁתִּים
וְלְדָבָרְוּ כָּמוּ יְוָרָה מִצְפִּים
וּבֵין מַלְכִים וּבִנְיוֹ רִיבָּןָה
שְׁנִיהם בֵּין מְלָכִים כָּאַרְזִים
שְׁנִיהם לִמְדוֹו לְטָרוֹף מְלָכִים
וּמְאוֹחָלָלָו רָאִישָׁם בְּרִשְׁמָם
וְאַיִן עַמְּדָה בְּאַסְפְּמִיאָ לְנֶגְדָם
אַיִן יָצָא וְהַתְּקִרְבָּה לְמִדְוֹן
לְכָدָר עִיר וּמְמָלָכָה בְּדָרְכָו
בְּצְבָאֹתוֹ אֲדוֹנוֹם כְּעַבְדִּים
וְאַלְפּוֹפִים בְּחִילְוֹ לְאַלְפּוֹ
בְּאַרְצָתוֹ בְּנֵי עָולָה באַבָּנִי
עַלְיָהוּ הָעָרִיםוּ סָוד וְלִקְחוּ
לְהַכְּרִית אָם בִּישראל וְלִשְׁמִידָה
וְכַאֲשֶׁר רַם לְבָב מְלָכָם וְדָבָר
וּבְעַרְבָּנוּ אַלְיָ אַרְצָו בְּכָחָה
וּמְעַנוּ גָּבָרִים כְּכַפְרִים
וְאַיִשִּׁים לֹא בְּרוּב בְּשָׁר כְּבָדִים
וְכָל חָגָר בְּיּוֹם חִמָּה תָּגוֹרָה
וְכָל מְהִיר אַלְיָ חַרְבָּ וְכָל רַעַן
בְּשִׁידְרִינְום מִשְׁבְּצִים כְּגָלִים
עַלְיָ סּוּסִים כְּעַבְסָוּים וְטַסִּים
יְדִיהם לֹא מְלָאֹת בְּחַנְנִוָּתָה
וְלֹא תְּרָאה לְבָד לְהַט שְׁלָחִים
וְשַׁבְּנוּ אַחֲרֵי הַכּוֹת וְשַׁרְוֹפָ
וְתַּרְיוּ מְהַרְרוּ אַלְיוּ בְּמִילִים
וְפַתְּחוּוּ בְּפַחַזּוֹתָם וְשַׁקְרָם
וּבְלָעָל עַצְתָּ שְׁרִיו וְשַׁוָּה
וְאָמְרוּ לוּ בְּשַׁובְנָנוּ הַתְּשִׁבָּב
הַלְּאָחָזָן לְשַׁוְּרָדָרָ העִפָּיטָם
וְחַש לְצַאת וְלִרְדוֹפָ כְּעַצְתָּם
וּעַמְּדוּ עַל שְׁפָת נְחָל וּמְעַד

¹ פִּי וּמְפַחְדוֹו.

בן תהילים

עמדו חוצים לרייב ובענשו
ולא יכון לדמותם לאנשי
אשר היו בעין יודעם לפנים
בעת רכbum ירצו כפראים
וממלווים לבוש מלכות ורकמה
בעצמתם וצבאותם וכחם
ובראותי צבאות לא צבאות
וראיתוי בני חיל יריאים
וראשים הלו לקרב בכבר
זוכרתי אשר בלבב עדתם
מרעים חלקו מאו שלם
וראיתוי בכור מות בעני
הרימותי בשם אל המכובד
לעת צרה הבינותי בלבוי
להתגבר עלי חיל צר בחיל צור
ולי אבות בעת כאחת בשעה
ומעפר בחבל התפללה
בצדקתם ותומתם מליצים
ולי ארון אשר אמר בטח כי
אני אשבור לך שני כפירים
אווי לבש לבוש חימה ויצו
ונגלה לו بعد חלון וסתור
והתעללה עלי צרייו והוא
ובבחולים והركדים כמו בן
והשם את גבוריים והיו
שלוח צור והטה השלחים
ושלח צור וועה את עצם
ושם שקר בפי צרייו ותריו
ועת ראו אשר רדף לנגדם
הלא זאת היא פועלות אל אשר שת
ושת להם עבותים על יודיהם
והיו מרכבותיהם לנפשם
והכrichtם ברוח פיו כמו חותם
וראיתוי מכובדים אסירים
אלוי מלך בפי חיו קצחים
ונלאיתי ראות מכבים ומוכבים
וכף רגאל אשר לא הוזגה על

נ ס נה ס סה ע עה פ

¹ מלשון זהلت ואריא (איוב ל"ב ו').

ומושלמים פגירים ניבלים
וכאשר תעשינה הנחלים
ושריהם ועבדיהם חללים
וראשיהם בעפר כגללים
ומתאותם מרווחים ואלים
אשר חשבו לאכלנו אוכלום
והם היו בידנו נחלים
ונישעתו בשם אדריר באלים
עליהם אל מלבותים חבולם
אשר ישיב לגמוני רע גמולים
נפilihם באפו נפלים
בקצפו וחילם נמלומים
וחצתה בשגאותך שלדים
ותרע ותפין החילם
בתוך צרי כמו חמיה נבלם
חרון אפק וועמק לא מכילים
והו עת ראותנו עצלים
וחיציהם כמו חזין פסלים
לדני בחמשי בהם פליים
פלשת וערב בנמות צללים
לאיתנים עלי עובדי בעלים
תשועה צומחה לי כיבולים
נדתני ומצבאות ערלים
ועל צדי במכות וחבלים
אשר ארץ ושימים מהilihim
בלי עם ועbara באגלים¹
והשקית לאריו נום רעלים
ואורו כל שביל האפלים
יושע כליל הסר סבלם
כהבלתכם לישבי האהלים
ימי סוכה ועד צאת הרגלים
בתוך לבוי ואם תמצא מקளים
חילם מעבוריהם בטלים
עליהם נסים אשר עשה כבולים
בלבם לעוניים האמלים
לעם נברא בני סורום וגולם
לשבח שמו על זאת יבולם

וגבוריים מחוללים נחורים
וליל שיישי כמו קורא רדפנות
והפלנו גביריהם ומלבט
והיו על פניהם ארין כדורם
ויחדר חלפו מן החדרים
ושבינו לשובנו והיו
ויזמו כי אנחנו נחלם
ובמוחו על קשותות וחניתות
ובושו כל אשר לקחו נעלם
וראו נפלאות נורא עלילה
אשר עלה במחשבתנו להפיל
והושאים בחוללים חשבם
ראיתיך ואת תשאג בשחל
ושרתיך ואת תגאה ותצהרה
ונגלית והכו כל קרבם
ועמתה וראיית מלכים
ונמהרים בטרם יחוינו
ושתעה קשותותיהם ככו קש
ונגזר דין ביום שני ושמחתה
ונמיהר במשפט עברך על
והושעת לבן איתן בירה
ואחר צאת שנת תשע וחשייע[ס]
והיתה לסתר לי ומצר
ומשכת ימינך לי בישע
וזו מלאכוי רעים מפיזים
והשליכו עליהם בגשמיים
והשקיית לעברך בסוס ישועות
ואורך לי לל ערובת-tag אסיפה
כליל אברם כליל משה מנחת
ושמרתי בוושך מועדי אל
ימי שבת ויום שופר וכפור
והיה מפנגור חלול כמו אש
ואל שת כל ימי בטל מלאכה
אניஆশলাল শর্মিস বেগুলি
אשר ילין לכל ליצים ויתן
ואשמי שבחו ואספר
ואם אין כל בני שחק הארץ

¹ מלשון אגלי טל (איוב ל"ח ב"ח).

בן תהילים

הדר מLOOR וכפות הדרקים
צפנני מבקרים נעלם
לبن עבדו בעיר חומות וחילם¹
תבואה מעצי הדר שתולם
על נפשי בעולה או שקלים
בארכבה עלי מים גדלים
אני קמתי והם נפלו אמלים
צרי שלח בערד מכאב וחלים
בעורי מזבול יורדים ועלים
שלל עמי באף חלק חבלים
וחכמה מכליהם אבלים
והם עונים דבר קונים ואולים
בומי עמים ונקל בשפלים
אני רב מעווה רע מעלים
ומכל החפדים הפעלים
ותшиб לי כי צרכי גמלים
יהו חובי וחטאתי מחולם
ובשערה עלי שעורי אלילים
ולא הוריש תוללה לפסלים
תוללה המאריה בסיסלים
בטורי שיר כמתלו תחלים
ובבני שיר באبني שיר שוקלים
כממות ואבות השיר שכלים
באורי וועל אוני עגיל[ם]²
במלות נוטפות מור ואחים
תהי שומה לראש כל מהללים
מוסדרים בפי שבים ועלים²
למהר יענו או השאלים
חקרה לענות אותה גואלים
לאל הדור ומפעלו גודלים

קכ' בעת העם לסתוכות מבאים
 ביבו רומני צור וסoco
 ובהביאם ערבה שת ערבה
 והדור צורי קטף בקטוף
 והיו לי עלי עבות לכפר
 וחתגדל עלי מים בעסקם
 ובקרב צורי לאכול בשרי
 והכאיבו לבבי אך אלהם
 וצוזה מלאכי שרת והוא
 ואף על עם אשר אמרו לחלק
 אנחנו נעשה סוכות בשמחה
 אנחנו נענה הל בחדרה
 bullet זאת ואני חולע ולא איש
 ומי אני ומוי חי ה'
 אני קטן וצעיר מישועות
 ואם תשלטם בעולם זה זכותי
 במה זה לעמוד יום דין ובמה
 לאל עוזו אשר נראה בסופה
 ולא נתן כבודו לאחרים
 הכינותו דבר שירה ועתה
 מכמלאה עלי חשבון רעותה
 ועניים יקרים מפנינים
 ואם השיר עקרה מלחוליד
 שתהין כלימי חי צמידים
 ויום משפט תלצינה לפני
 בני עמי ענו עמי תוללה
 ושיתו את אמריה נכוונים
 ונאשר ישאלן מה זה בתניכם
 תוללה היא לאל גואל ידרו
 תוללה היא גדולה והרורה

קל' קלה
קמ' קמה

ל

ולו אל אוהב השלימו אחר האיבה.

וחודש אחרי ארך בלותו
וסר מעל כנף שחר כסותו

הנרא הומן ממחתו

אם לבש ענן בקר בשמש

¹ מן שיתו לבכם לחילה (תהילים מ"ח י"ד).

² מן על ימים (ישעה ס"ה ב") שפי[רושא] קטן.

בן תהילים

כח

ואם יטיר לעולמים כמוותו
כמים שפכה על חמתו
ואיכה אחורי אהב נשיתו
כחול יכבר ולא אוכל שאתו
אל רגליו עברו בן אמרתו
למי שחק מעונתו וביתו
ימי חייו ביום קלון כמוותו
滿 מלא משפטו אל שפטו
ואש פלד קרב וברק חניתו
בכום מים בעת צמאך שתיתו
על ערש דוי טרם היותו
ובגעל לכף רגלי ישיתו
שאל צדק למן הוא עמיתו
לק תקפו שאל שמש בצעתו
רבי יוסף אשר חכמה אהותו
צרי עצב ועין חיים שפטו
וthonן התערורה בחנותו
יהי בו די תהי נפשי פדותו
כבר שבה קדם אהבתו
ומוגרות אהבים הלבנתו
כתבו אהובי לי יום רצותו
תחלתו ומתקה אחריתו
בימיו בן תהי מהחרתו
ויום המחרת אחר שניתו
בגעמי איש אשר עמeka שאתו
פרים חיות וזה يوم טהרתו
עדיו הפר בעל ברתו בריתו
תשנה לו לעולם אַתְּתוֹ
תחלת אהובי נששו מנתו
כמשה מלubb היום מישתו
ואולם את כצאן משה נחיתו
אוון ניבו חוזה את בית נכותו
ומטוב משיר ארגו בן שניתו
והניח לחיו מוחציתו

הכמוני יהיו טורף באפו
ואם אוכל להתחפק ודורי
ה אם תאמרו עלי מה זה ולמה
חמסי על לבבי כי ביום בו
ולו אובל להכניעו הבאתינו
ואיך ישפייל אשר ביתו בארץ
ואיך אוכל לכופף לב בעניינו
ולו הובא במלחמות כמו ים
ואין חוכה בלבד מגן מארם
אווי שתה בכור מות ושהק
ויום קטב אשר יפל בפירים
ישחק בו כמו צפור בכוואו
טו שאל בימה אשר תדע שבילו
שאל סחר חזי ירח וגיאד
שאל חכמה ואם נפלאת שאל את
אשר חנו בין הטוב ופירחו
אשר תסע בנסעו התבונה
יהי הוני פרות חרב ואם לא
כבה יפירה כתוב בשיר לבבי
כתב ממד יידיות לב יסודו
וספר לא בכל ספר למן
קראתינו ויקרא לי בעני
וכאשר הוא בתוך לבי מכובד
ויסוף על כבוד הוועו ביום
וחיו תוך לבבינו נגעים
ושמננו אגרותינו שחי צד
ואחוננו בצדית ראש זמן רע
ובכומו יהיו חומך באח לא
בראו אל ושם לו פה להזכיר
ולב עמק כמו ים סוף ואולם
ואיש ינחה בשבטו הփירים
שמע שריו ראה ארך לשונו
ארגו לך ביום אחד ויקר
וקשר מוחצית לבו בקרבו

לה

ל

כח

ב

טו

ה

בן תהילים

לא

ותאיד אלדולָה אבו געפר בן אבי מושי היה חולק עם בן עבאס על הדרומותיו
ונמשבו עניינו אחרי מות ז' עבאס והוא אドוני אבי ישן בקצת המטה ויחלום
ותנה היה בונה אלה הבתים.

ומודען לאל הלל יחוּדש
יחובט חיש כמו קצח ווירש
ושלוטם יהיו שם אל מקודש

כבר אבר בנו עבאס וריעו
והרoon אשר נסder בסודו
ואיה כל תלונותם ורשעם

לב

והיה הרופא אבו מדין בן עמו והעירו יספר לו את חלומו ולא היה מספק
באבדת ابن אבי מושי ונחרג למעט ימים ואמר זאת השירה בעת בושר באבדתו
זה שנות ת"ת וקרה שמה

ב שורה

לפניכה	והעו מ-	וממלכה	לך עישר
בירוכה	ונפשותם	בכל מושל	ואת מושל
אחותיכה	אנשים מל-	ואגיד ל-	אני אראה
כבודה	חוּה הורת	אשר לא י-	והער
פעלה	ולא יגוי	אשר יודם	והאלם
ישמוכה	באדמתך	וככבוד	לך ההוד
משנאיכה	והיה מ-	עלית איש	וכמהה הד
ירידקה	להרע אל	והוא בקש	וכברתו
ראיתיכה	ואמר לא	בר חש	וכמנשה
בחסרכנה	והרים קול	הבינני	imbush טוב
אמריביה	ואל תמעיט	כטום עגור	ונצפח לי
ואיכנה	ואין היה	אשר אשמע	הצرك הוֹא
מוחותבה	אבי מוסי	חגנית בן	חכיני
והושלבה	עלי חומות	ענסחה	ונבלתו
לבבנה	ויעלי	חרה ¹ ושם	הшибני
בכפכה	ושוב ומוחה	עלי רגל	וקום ורקוד
ביינכה	והסמרק	בתפוחים	והרבד
שחוק פיכה	ומלא מ-	אלחיך	וילד שם
אלִי איכה	ואל תקרב	בשיר שירים	וקום וקרא
ומדריכה	חוליצך	בשורה את	וthon לי ב-

¹ חדה מלשון יהוד יתרו (שמות י"ח ט').

בן תהילים

כו

במהפכה	כבר נפל	אבי מוסי	למען בן
להרגנה	אשר בקש	לבן נכסף	כבר נכסף
ונחשכה	בצלמות	חוות פניו	והלך ל-
במוחתה	משמעות	משוש קמי	והעיר מ-
ונגבונה	מבולה	בני ביתו	ומושאות
לשוננה	וחلب על	דבש מתוק	השבותיו
לציריך	כמו זאת בא	מהרה כי	ותתבשר
בראשנה	וישם נורי	ומבלושי	קחה מדי
בAMILNAH	והשימות	מיורעוי	ולך אל כל
מושבנה	לאיהנים	יחידתו	וירשו כי
אשר חבה	וראה בו	הרגחו	וכי מלך
חבריבנה	לשחרך	שמה כי בא	בנו עבאס
ויכבה	בצלמות	והכחוי	שבוי ייחד
וראשנה	על ריאש	קשר חבלי	ואם תחפוץ
בקניינה	ותшиб לו	אשר היה	וינויר על
כמו מכנה	ותהיה לו	במו פסל	ויהיה לך
ותהפהות	שניכם רע	פני שחת	וחרשו על
בקברנה	ככותר	אבי מוסי	וירקב בן
חברכה	שםך הרע	כמו נשכח	וישבח
ויבשנה	בפח יקוש	אליז'ואר	כבר באתם
ושכבה	משמעותם	מלכה מן	ונחה הד
ולמלוכה	למעוזות	אשר יצלה	ואין בכם
בידיכה	קבורתו	אשר תחפור	ואת חופר
אליהוה	בריןך ר'	אשר כרה	כרה לו כ-
שכרכה	אני אתן	תהום לו ר'	והעמוק עד
תהי בוכנה	אשר עלי	לכל עין	והך באת ¹
ואסונה	וatabsem	ואתעטף	לאות אלבש
ואלכה	ואשובה	בטוב לבב	וathanaga
ובברקה	על מלאת	אליו יונים	ואדמה
ומסנה	יתר אהל	בשמשון על	ואתאמץ
במערכה	ביבות או	במות צרי	ואגילה
כנפשנה	לך את ואת	אשר עשה	ואפדור מי
עשה בכנה	אליהם י-	הלא תרע	עניתיהו
בספרכה	לכrown	לך טורים	שתוק וכותוב
ברתכה	ביום שבת	קריאתך	ותקראמ
לבנינה	והודעתם	לבך	ויהיו על

¹ את הוא שם הכליל שחותPIN בז מילשון למחדרות ולאתים (שמואל א', י"ג כ"א)

בן תהילים

לג

וחלה ר' יצחק דודיו ז"ל בשנת תת"א ונכמרו רחמיו עליו ואמ[ר] בו.

ועני נגרה מאין הפוגות
יכסה אחורי מתר ערוגות
הייש בימי הלי Ach תעוגות
עליך דרכי הנסוגות
הלא עמי תלוננה משוגות

עצמי מלאו צירום ותוגות
ומכabhängig צין במורשי בראש
אהה על תעוגי כי מואסתם
פקוד עלי ואל תפקד אלה
ה ואם אשגה הבי תקה אחרים

ה

לד

ובבר חליו ושם מגמותו ללבת אליו עם הרופא ابو מדין וקרא אליו הקורא
בקצת הדרך זהה ביום ה' בכ"ה מאיר מוחשנה הנוכרת והוא מותוليل היום
ההוא ואמר עלי.

אנשים כי בחלייו דך וציקך
ושחתוי לו אמרו לי מה הדחק
ענתיו החרש עפרא בפומן
ואותך ישבלו הורך ואמרק
כמותו מחליל רפואי וסמרק
לרוב אחיו ודורש טוב לעמך
אשר חלה ומת אם שר ואם מך

בלבתיו להוות אחוי ברבר
մבשר רע בדרכיו קם ודрем
היצחק חי השיבני כבר מת
וחתבשר בכל צרה וצוקה
הלא רופא הביאותי ורבים
ואורך ימות גROL דורו ורצוי
וישן הוא השיבני הייר

ה

לה

אחרי בן אמר.

ומראות אחורי היום דמותו
מנוחה מיגנו מות במותו

לכבי יאהה לך מחיותו
חיה אחריו ברע או אם תבקש

לו

ואמר בקרעו בגדריו עלי.

ולבתוי כבגד עש וערדים
ומורשי כמו בורות בשדים
ולמה תשברו כסותות וכדים
ועל צדי לבבי חיל בצדדים
ומלבושים מלובנים ברודים
יגון לכני בטבעות לבדים
לנספי עד ימות עולם מנדים

עליך אקראה מלבוש ומדים
לлемה העלו חמר עלי סות
והנה שבררו צירום עצמי
בקרוב תחפרו צדי קרי
ויתרתו בקירות לבי שאוני
וירבק לעצמי השבורים
למות אחוי מנוחים ועלcents

ה

בְּנֵי תְּהִלִּים

לֹן

וקונן עלו בזאת הקינה והיא הארוכה מכל מה שkonן עליו וובר בה שלשה
מרקובינו אשר נפטרו אחריו.

ילידתי	ויאבר יום	פרידותי	ימהר יום
ברעתי	אל אראה	אל עפר	והיש אובל
למכתי	היש דרומה	כמכאובי	הייש מכאוב
לקורתי	ומי ירגז	יגון לבוי	למי אגיד
להותי	וירעתה	מורי שוויז	ומי ישמעע
לצרתי	לאח יולד	הוי כופר	יחידתי
יחידתי	תמרתו	ותלקח	ומייתן
באהבתי	כאב חומל	אשר אהז	אהה על אה
וחייתו	ואיננו	והיהתי	אשר היה
הפרוטי	בריתו שיד	ואהשמור את	ולו איטיב
חליפתי	חליפתו	באים באה	איי באה
הנחתתי	בערש ליל	בכור אבי	זכרתיך
תנותמי	שתי עיני	רך מותך	וגלן זכי
בברותי	בבית שחחת	מלונר צם	ואובור את
אכילתוי	לרראש פתן	בתוך מעי	ותתחפך
שׁתיתתי	בקבר עת	נק צמא	ואזוכר שבך
ודמעתי	ושקוי	דמי עני	וימסכון
עליצתי	לקינום את	הסיבות	אהה אהוי
מגנתוי	ואת היום	נגנתוי	והיות
וחייתו	על נפשי	רך עבר	והיה זכי
בלבתי	יקור ישלח	רך לבת	והיה זכי
בקרבתי	בשם יצחק	אשר יקרא	ועת אשמעע
מרירתי	ותשתפק	יחידתי	איי תחט
נפייתי	זופות מד	חווה קומות	ונגדי איד
לשואתי	וקול רנה	לאו בשחוק	ופיות מד
לעומתי	בהקבצם	כמו יוסף	ואתאפק
לבכתי	בבא ששים	עצור בכבי	ואיך לא איד
מחלתי	בירדי תוך	טמנתיהם	אהה על אה
ויצאתי	והשכבותיו	בבור עמק	והורדתו
בילדותי	כמו נשפי	אהבתיהם	כאלו לא
במטתי	אליל צלע	ימי נוער	ולא שכב
בשורותי	ודת עמי	לבית ספר	ולא ישב
באותי	אליל שחת	מושכתיהם	אהה על אה

¹ מלשון ובמלחמות עפר (ישעה ב', יט).

המירותי	בצל חדרו	ווגש עפר	וזלמות	לא
נסקתי	וערבה לו	נסקתו	ולא שבען	ולא חלה
וקורתוי	בצל ביתיו	ולא ישן	ולא ששתן	ולא היה
בתוך ביתיו	ולא שיש הוא	בתוך ביתו	אשר סודיו	אור עני
בטובתי	ולא חרדה	לרעתי	הכיספת	הכי ייחיד
בצדרתי	ומעווני	מנוסתי	ולקחת	ולקחת
תלאתי	ואודיעו	אגלה לו	והשכנתם	מה
כוייתי	וירחיב את	אשר דעך	ולא הויל	מעט חשב
מהוותהי	בקבר יום	עובנוך	וימים ש-	ינחק אל
חוורתי	שאר אבי	לרעים מן	ויבעיר	ויגמלך
وترבותהי	בני ביתיו	שלשה מן	אני מושם	בנוי מותם
מסיבותי	ונדו מן	סביבך	ויבעיר	ולך מותם
כמיותהי	והוא עלי	לך מותם	וימים ש-	וימים ש-
קבורתהי	בצד קברך	ותינתן	ינחך אל	ינחך אל
זלו אותהי	מחורה יג'	גולוך	ויכריך	ויכריך
מנוחתי	בימים מותך	אשר המית	ויבעיר	ויבעיר
ברשותהי	גמלני	בצדך צור	ויבעיר	ויבעיר
בנומתהי	וקץ לעדר	שנת עני	אני מושם	אני מושם
מחתתי	חובאני	ביום מחר	ומבין כי	ומבין כי
ל גופתי	יהו עשו	לגופתך	ובעשוי	ובעשוי
לחטאתי	אני חרד	פקודתך	ומיום בא	ומיום בא
וכל פתי	לכל נבון	במיתהך	ותוכחת	נה

לח

ואמר בספרו באו עליו ונשקו אותו והוא מושכב על מטותו.

ומזה עת נתות שמש יינסך
אבנים ועפר ארין למסר
בימים אידך ולא כיסך וכוכך
ואת שוכב כאיש בריא בערסך
לשונך מלדבר סר וחשך
על כל מעשיך הפל וננסך
וכמעט קט אני שותה בכוסך

בכור אמי בכור מות חמסך
ולערב יהו ביני וביניך
ולא הויל לך הונך והורד
נסקתו ולא שתה לבבך
זעקהו ולא חשב למן
וישנת שנת עולם אשר צור
והשנק בבלח כס תמוותה

ה

לט.

ואמר בספרו לוייתו והכנסו אותו בקדשו זכרו לברכה.

בחוי העלי נא קול יללה
רצין משפט ואלמנה גולגה

לשוני אשה מה שאללה
על אחיך ואביך ואביך כל

בן תהלים

לא

כל עובר וכל דلت נעה
ואין טורף ואין עישה נבלה
במטה ועלי פי קול בחולה
קרועים ועתיפתי שטאמלה
וירדתי והורדתי שאולה
ותנה השבותים בחילה
מנוחה אחורי אחוי קללה
נושא יגון במו וה לא יכולת

ועל נדיב אשר פתח דלתו
אשר הרעה בכחד דוב ופרא
רחתתינו והלבשתינו ושומרתו
והולכתינו אליו קברו ומפני
וישבו אהבי סביב וקמתי
ואמרו עוד יטיב החומן כל
על טוב החומן הוות ועל כל
אלותי קחה נשפי למען

מ

ואמר בנחם העם אותו.

ואיכה אחורי נחט ושבר
והיום אחורי שמתוי בקבר
ועובוני ועמדו לי לעבר
אשר שביל ויהיה לי לחבר
ותראו מי במר שית יגבר
ולא שברי במות יצחק לשבר

התנחותים תרבך על לבבי
ואיך לי אחורי יצחק תבונה
שעו מני ואלחרבו דברים
ואהיציו ופגעו לי בתנין
ואמרו לו יקונן ואكون
חברי אל תדרמו איד לאידי

נא

ובקר קברו ביום שני לשובו לעפרו ואמר.

נק אחוי	אליהם יה-	בצ' רוחי	אהה שבתי
MRI ישחי	וגם היום	ביום אמש	קברתיך
בכל חי	בקראי לך	הלא משמע	לק שלום
בחצריהם	ענה קני	התכיר מד'	חשיבני
בבית דחי	על עפר	בקברתך	ה ואיך לנתק
מקום לחי	ומכתש מד'	מן עצם	הרפתה מד'
בכוי לחי	כבר נס מ-	בלילה כי	ונס לך
ביר גוחי	לפקודון	בכור אבי	עובדתיך
במבתמי	תהי הולך	אליל שלום	ואבטח כי

מג

אחרי בן אמר.

וידי שלחו באביו
כמו אש עד אשר אשכב לצדו

אמור נא לאשר אתה ריאתו
בחוי אל חי לעולם לא בלבבי

מן

ואם[ר] בשובו אל עבדותו ושלוח האנשים אותו.

שלומים לך אני הולך לארכי
בakash יברך ואת רשות בחצ'י
זה נקר עלי שברי ופרצ'י
גען לב ומתחמג במו צי
חפי ראש אל מקום שכני ורבצ'י
אשר היה לך מביא ומוציא

אהוב נפשי ומأוי ותפצ'י
אני הולך ולבי מחייבתו
בזה אבitem תמנוחך בכל עת
ואמרתי לעם יצא להלחות
היצאת להלוני בלבתי
ולא יצא לפניך גדולך

ה

מד

ואמר בהשלימו שבעת ימי האבל.

ימי חבל	ולא שלמו	ימי אבל	כבר שלמו
במו חיל'	קיוון עלי	ולילות יְהִי	ימי צרי
ואויה לי	ומר לי מרד	לְלֵי לְצָרָד	אהה לי א-
ומבלולי	כליל ראשי	ובן אמי	עלֵי אהוי
בגורלו	תלה עלה	מנת חלקי	ה הוה היה
נחי אצל'	ונורי קול	עלֵי כתרי	ואיבכה
ברוב חיל'	הרופאיהו	אחוּחוֹ	ואלו צר
בכל יש לי	פרדייהו	במו כופר	ולו ישוב
פטוי אליו	ואלה מוש-	עשה היום	אבל מה א-

מה

ואמר לסופה חדש א'.

ארחץ ואתענג ואתרפק
זאת ואני בוגד ולא ספק
ימים וכף על כף אני סופק
משתה כמתנהם ומתחפק
נכרת ולא נשמע ולא דופק

האחריו חדש למות אחוי
אין כי אמונה אם אחוי עישה
אתמוך באבלי עוד ואשתום
לא עשה שפם ולא העש
בי קול נחי אצל' וקול אהוי

ה

מו

ונסע עד אשר קרב ממקום קברו. וסבב אליו ואמיר.

לחלוותך	ולא אתה	ובניין	היום בינוי
קבורתך	ואשב על	בלב חרד	ולא ארון
באחותך	אהוי בוגד	עשה כוות	אמות אם א-
לעומתך	עלֵי קברך	אני יושב	אהה אהוי
במיתך	כמיכאובי	בתוך לבי	ה לך מכאובי

בן תהילים

תשובתך	ולא אשמעו	לך שלום	ואם אתן
לאדרמתך	בימים בואי	לפוגשי	ולא חטא
בקרבתך	ולא אשחק	בקרבותי	ולא תשחק
תמנונתך	ולא אראה	תמנוני	ולא תראה
מעוניתך	וחוקבר	שאלות ביתך	למען כי
באחדיתך	שלוחמים לך	ובן אמי	בכור אבי
ונשומתך	על רוחך	תהי נחה	רוח אל
గרו אותוך	באארץ סר'	לאראצ' כי	אני הולך
בנומתך	ואת לעך	ואקיע עת	ואנו עת
פרידתך	בלבי אש	חלופתי	טו ועד בא יום

מו

ונוסף יגנו עליו לסוף שנתו ואמר.

אלוי אחוי תאב וצמא
תשיבתו וער כמה וכמה
הטוב לך כי אחוי חבר לסתומה
ולא ישוב אני גועה והומה
והייתי בחיך מורה
ואולם הומן לא בן ידימה

וזמן בוגר עלי מה זה ולמה
ואם אתה גנטחו לי למתי
למותו כהחת עיני בפני
לק יצחק אשר החל לשחת
וקניתי כמותך לב וערמה
אדימה כי תחוי לי לעדי עד

ה

מה

ואמר בהפסק כתביו והגיא הכתבים מזולתו.

במו מים בעת צמאה ללב
ישו זכר כתביו אש בקרבי

בנפשי אה אשר היו כתביו
והיום אם כתב בא מקוםו

מט

ושמע אנשי[ם] יתאבלו על אחיהם אשר נפטרו ונזכר אחיו ובכח עמם
בכי גROL. ואם[ר] עליהם.

ברעתם	לניי עש	אשר דמו	ונני אם
שבועתם	ובשלומו	בכור מהם	בחוי הד
לרעתם	ואינונו	בכור מוות	גולחו
שמועתם	וספדו על	קשה יומם	ובכו על
בסייעתם	ובכויותי	בכורAMI	ה זכרתיך
בשבעותם	אשרע	בכור אמאם	ועת סופרים
פשיעתם	אריכם על	ולא בכו	ואם פשעו
ודמעתם	על אחוי	נחי פיהם	כאלו קול

ג

וכאשר נשלה מה לפטירתו שנה אחת אמר,

ואין מנוס לך מפח יקושים
לך רקב ורמה על אנשים
מושבות לך בינות יששים
ואודיעך קרבוי החדרים
ועצמותיו כמו עצי יבשים
ונשתחו בשמיים חכושים
ואכל מעלי ערו לבושים

כבר שלמו שנים עשר חדרים
המתכו לך רגבים או התבחר
בחורי קום ושבה אל מקומות
ואגדיה לך את מלחותי
ה ואיך קום אשר נמק בשרו
והוא חבוע באדמותו ורומו
ואכל עש בתוך ערו בשרו

נא

ובנונה יגנו והתנחמו מאבלו אמר.

בפי לעדר ולן נאה תחלה
במו שמש לכל רואה מגולה
בראו רך וצעיר בתקלה
בכל נולד כמו אלון ולאלה
בחולדה והולכת ודלה
בראשית להלב היתה מכללה
אשר לא יספרם לשון ומלה
לבבי את לבבי חיש מבלה
והיום בו לחתנים מסלה
בשר אחי וركב תוך מחללה¹
ואשאה בעדו בשאון המוללה
ללבבו רק והותו נקלה
וירפאה את אשר מחייב וחללה
ושת עפר לבן אמי חתולה
ויזכור לו בחסדו טוב פעללה
סgalתו ישוה לו ס galלה

תחלה יש לשמעו תפללה
אשר עשה צדקה עם בני איש
למען כל אשר הוא رب וקשה
כמו דישא כמו כל המלאכות
אבל תורה בראה אל חוקה
ואל נשאה תורה בלבד באיש
חסדים מלאלים לאנשים
אני שחתוי באבלי כי מגנה
ויהי מדאה צד כמושיעול
זוכה דאנתי כאשר זב
ועתים יכמרו רחמי ואשם
וatafak ברוב עתים כמו איש
וכמה יתלה הצור יימחץ
אשר שת את חתולתו ערפל
יכפר את פעלו הנסוגים
ועם אבות אשר זכו והיו

נב

ולו מענה לך נסימים.

וצריך י尼克ון ראש פתנים
במרתקים כמו ריח שמנים
לך מהה במתנה נתנים
קוראך בשם ראש המבינים

ידידיך בר ירבו ששונים
ותורתך שמחה בר ושמך
לך הטוב לך ישר לך חום
ומימים צאת שמן הטוב בבבל

¹ מלשון ובמלחות עפר (ישעה ב' י"ט).

בן תהילים

לה

ותפארת לועלמים נכוונים
כמו נתנו להורך איש אמוני[ס]
ישיש תלמוד שאירית הנבוניים
והנכבר בעוטה הסדרנים
חשבוhero באחד הגאנונים
ברדור הלך פנ' שביעי[ס] זקנים
שררתו יסורה באדרנים
יסודתו ולא בניין אבני
בלא חומר ארומה או לבנים
ותקרתו עלי ראשי עננים
כתיביך וחוי שוכן מעונים
עשרה מאשר היה לפנים
ומכתחה לכל מטבח אדרונים
ומוכנת בחכמת היזונים
ועניינים כאלו הם פנינים
כמו שני עלי שיחים לבנים
בידך עם מתי חיצים. שנונים
במוחן עם כסלי הצפונים
מההוררת מקום טורים בקנים
דברים הם לאזיך צנינים
אהבי לך לעולם נאמנים
אדבר עמק פנים בפנים

לך משרה לך כתר כהונה
ולך נתנו בני עירך שררה
זקן יראה חבר תורה ומוסר
והנבר בעושה הגדילים
ובראותם באפריקי כבודו
וחלוזו כמו חלו אנשים
ויש משרה בעלי און והיתה
ובנית לך בנין יקר על
ויש בנה לבשיש בית גרזלה
בכניין אשר בתחום יסודו
אהבתיך בטרם אחותה את
הויספ או לך אהב בלב
זהליך גברת למלחמות
מאוזנת במישקל ישמעאלים
ובה מילם כאלו הם צללים
ואיך אשיב גמול שירך בשיחי[ס]
ומייצא להלחם במקל
קחה אלף שבחיך לבבי
ושירה במנורה הטהורה
ואם אינה כמו שירך בתוכה
לקח אותה ותעדיר אצלך כי
ודבר בה ותחשב כאלו

ה

טו

כ

כה

ה

גג

ולו עור.

עליכם לגלוות את כמושיה
באرض ואתם כחריסיה
ואבitem באرض את רמשיה
יצירה מוחכמה במעשיה
תפוריים בלולאות קרטסיה
תשלה ביד,acho בכשיה
ספרינה מוחלכת בנסיה
תחלך ותשקה את הדטיה
שערה עלי ארץ רססיה
נהלום ונוליהם עססיה
ירצם פoon פיהם כמושיה
ללינה וחיצורותם אבמושיה
כיוינה אשר הנץ יניסה

עליכם בני תורה וחופשיה
למען בני אדם במחשבים
אצפה אליו שחך וככביו
ואבין בלבci כי יצידתם
ראו אתשמי שחק כמו קבה
וסחר וככביו כמו רועה
כאלו לבנה בין נשאי עב
וענן בעלמה על פנ' גנה
ועב טל בערלה תנער מן
והיה כשבורה וסובאה
ואישים בתוך ארץ במלחמה
ושוכנים כמו היה אשר נתה
וכלט ינוסע מחתה מות

אשר שברו בתיית חרסיה
נכושית כסות שיחור יכסה
כשמש אשר יאיר אפסיה
ומישור בעת ידרוך רכסיה
ונפשך חשוה ממאמוסיה
תאהו להש��וחך בכוסיה
ולחת בתמן לך נכסיה
ארצות دون דני קנסיה
דבירה לבן דור בכסיה
חוקים ואמצת כפיסה¹
בספיר ורפאת הרוסיה
ושמת יחסין יחסיה
כתנות מחתנת בפסיה²
אשר זכרך ירבה מישושיה
שרד כף ומרבדי ערשיה
וכל שר אשר בו לה ינסיה
כמו כן מכברת לעושיה

וסופם להדרות לצלחת
כאל גבול ארץ עברב ים
ומראה רביה דוד עלי בנו
כאל קשי תורה כמו בקעה
על מה תהיו שוכן בסוף ארץ
ותקoon בין מישרה והמשרה
ולחת עלי ראש עטרת פז
עליה נא אליו ציון חלהת כל
ודע כי לך דור ישיבה תוק
למען הקימות לרת קורות
ושתה שתותיה מיסודות
ושמתה אהותך או כבת אמן
לבש נא כתנות נעלית על כל
ארוגה לנפשך או כמו נפשי
חרשה מחודשת ושרה על
כברותה בבדה בעשייתה
ולאם היא מכבדת מholeלה

כ

כה

ל

נד

ולו עוד.

ואין לו אחרית תאואת תחלה
בלוי אמר ותתן לו גודלה
ובכל יציר בראשית שב וכלה
ונבראיו אשר חדש ובליה
עוולם מכובד הוודו ממולא
נשורחו גבורתו מגולה
ועל כל לב יסודיו שטח חתולה
ושמתה לך לעדר סגולה
בישראל לך מישרה מעולה
לאל שט לך גודלה לא נקלה
למועצות כמו זהים וגולה
 לכל דורש תבונה יש מסילה
עקבותיו ויושא כל מחלת³
שמי שחך והארץ עגולה

אמת לאל אשר אין לו תחלה
אשר תגיד יצירתו בבודו
לראשון כל אשר ייציר יכלת
ונשאר אחרי כל מפעלו
אשר אין לו מקום שבת בעולם
ועבים שת לסתור לו ולא אם לא
בחוי מבין צפוני הלבבות
אהבתיך אהוב נפשי בנפשי
לבבר שר אתה על ולן
ואת נקלה בעיניך גדורל
ולב מבין בר ושתי כלויות
ואל ביתך אשר בו התבונה
ולך פתרון בתلمודך יישר
וחכמה תענה כי במחוגה

ה

ו

¹ מלשון וכפifs מעין (חבקוק ב', י"א). ² מן כתנות הפס[ים] (בראשית ל"ז ב"ג). ³ מלשון ובמחלות עפר (ישעה ב', י"ט).

ופעם בחסידי והפעליה
ורגלים מהירות לחפלה
בדוחחים חרווים על מגלח
ואחרת אהובה היא למלחה
במחברת כמו חתן וכלה

טו ויש לך מעלה על כל נקי כף
בירושים קשורות בתפילין
קחה אחוי דברים נבחרו מן
ויש מלאה מצד מלאה שנואה
ובכל ملي אשר אבחר אהובים

נה

ולו מאמר יكون בו אהוב לו שנפטר וייחם קרוביו.

ומות נדיב כמו מות הנבלים
ויום מחר יהו ימי צללים
על ארץ ולא בין הבלום
לבבינו ואיננו בסילים
פלליה בכל נש פללים
שתי צרות יש להם בעלים
בעולים ואינמו עוליים
בני אדם לילדיו יום אכוליהם
בני האב בחוי אב שכולים
אשר הקדרים במאותנים שוקלים
לק חומה לבבי חהליים
במעיניים [ט] ועפפני נחלם
ויתקצץ לבבי כפתילים
בקוץף או באחד הסכלים
ואקזן להנות אצל אצלים
לק מנוח יציאה בחבלים
כבד וחתצי לבני גולדים
יהי אומר ולא יאמר התולמים
בעיני כל ימי דהי גועלם
שפֶל ברך ולבו בסילים¹
גבה לבב והולך אל שפלים
ולא נתן לבבו לפסילים
ינחכם מנהם האבלים
בשבת או בלכת על שבילים
נוה נוח באחד הגדולים
וישקה את עפרו בטללים

ה הייטב לנדרבים טוב פעלים
ויתהلال ברוב ימים חכם לב
בחוי אל בחבלים יהלך איש
כאלו הבסילות סירה על
וחחימים והמות ואין בם
ובינם נמצאה איבה באיתת
יחבל זה אשר יעש חבו
וילד איש וליד יום וילד
ואם לא יהוה הבן במות אב
ורע מוה ומוה כי פעליו
לך רעי אשר חולל ואינו
לךראש במוי מים וענין
ולך מעי בילדיה ויחילן
ובטלך בחמת רוחי אהליך
וathan ראש ואසר בבית בור
למען שלחו אותו בבור אין
וישן לא גולך ואולם
ידעתהו וודע אהובו
ולקחasher לקח ידרו
קדר שניים ומאותיו ארכות
נبنון דבר ומתראה בפתה
ולא נתן לאל תפלה בערו
קרובי הקרים ל' נפש
ויעולכם בצדתו ותומו
ולדרורי אשר גוע יכונן
ויסך על קבורתו בעבים

¹ מלשון עשה עש בסיל ובימה (איוב ט', ט').

נו

ולו אל ראש ישיבה גדול במורה.

לך חידות ידועות בשוקים
ומוצעות כמו מים עמוקים
שבהה על ענק רענקי
לבד מלכ' נסוגי לב בהקים
ובמצוות קרוביתן רחוקים
בפתחונים כישראל חלקיים
וכמוך היה נשבע ומקיים
ביר מה יש בירום לעשוקים
לבב נפל עלי גופת ענקים
בתלמידים ירוצין כאפיקים
סדרים לא בתלמוד הפרקים
התולמים שעלי לבב החקים
ופסקי דין יאירון בברקים
וצמרתם גבואה משתקים
ומבסל מונתקה נתקיים
במעבה רום בכבר עש יצוקים
ושמן טוב עלי מדרות מריקם
ובן נברדו והם כראוי חוקים

לך שיחים כמו נופת מתוקים
ותחכולות בתורתך כאורים
ומוחשבת הגלת הצפנות
ואת כהן ואולם לא תרפא
והברת בלב חוכו בברו
למחליקות באיש שער שעז
ונשבעת להכות העשוקים
ברוח פה ושפה עד ישיבן
ועד תכנית גאון רעים ותרכיב
בביחך ירבין יושבים ואולם
והכמי לב מהוללים בתלמוד
וכל כותב בלב תורה ומזהה
וראשית ריב בלילה גשם חשה
ומישפטים נטועים בתחוםות
וחוכחת שאת נפש מופא
קחה מאות מיעודך דברים
ידי איש טוב שם טוב מחותקים
ואדם יחלש ובנו ונבדו

נו

ולו אל קצת אנשי החכמה בארץות המזרחה.

והארץ צמאה מדיברים
תעללה שכבו תחת רגבים
ועלן על נשיאי עם עשבים
עליהם ישחקו היום כלבים
ומעשיהם עלי מצחו כתובים
להצען כמו אהיל ערבים
וوم זכר לזכר טוב נקדומים
למשתה אחריו לכת האוהבים
במוחם שלחו לב כאבים
ואל תשכח שאירית החשובים
בני תורה ותלמוד העצבים
שמו הטוב ומפעלו שביבים
ואימה יענה שוע צובים
ושהייך נקיים כוחבים

הויש גשם נרדבות עוד בעבים
ושכבה טל התעלל עוד ואנשי
ואם ישקו נשיאי עב רגבים
כפרים ישחקו אמש לקול סוס
ואישים הזמן מוחה שמותם
וירן ערב וברק על שמותם
והכמה כל אשר נותר ללול
ומה יתרון בין אהב ולכת
ומה ימיה באב נידת ידים
שבה את זאת ותן פוגת לנפשך
ואל תשכח אשר שכחו ביוםיו
וככה מעלי לך בזיכר
אני אומר ואין כוב בחבי
פעליק כמו בסוף צורפים

בן תהילים

לט

ותורחך לטורת ענבים
שריגיה ווישקו יקבים
בתוך ארון ותחת לכרכבים
ומלאכי ומחייב בתוכים
הביאך בחדריו הרחבים
ומי נחר בחך עם להבים
וארבעתם בפה לא נערבים
אשר הם אל תעודתך רעבים
אשר הם עם נבוני לב מריבים
חמדך וזכים¹ לך קרובים
בעבר זה בלי רשות לבבים
ומענה רך ותשbez בקרבים
חרביך ורדי מערבים
מחוקים ממרק אליהם
בעמי ממרק אויל רביבים
שנחתמו בסולם מכתבים

וישין בתורת כל חכמים
וاث שרש ומספר יניקון
כללו למועד נבי נחנה
ולמדת נביים מזוכרים
והווך רחבה תלמוד ורaca
אמור לי איך בפיך ראש ונפה
לסוד רם נמנעו תחת לשונך
שנים תאכיל מהם אנשים
ובשנים העונה כל קשי לב
ואיך חמוש קרוביך לטעת
ואיך חשב בעבר ים ותוצר
ואיך תבא בכל מלאה קרובנה
ידידי אם בני אדם בבל
אני אמשוך במו חכת דברים
ואם את נעלעה על במו עב
ואעל אחריך אל עננים.

טו

ב

כח

ל

נה

ולו שבך בך אהך מאוחביו.

לאל זבול תכן במו ורת
שבר ספינה המאוסרת
וחחשבו נפשו מהתוררת
על כל גביר ידו מגברת
משפיל ומרום עד מרום קרת
గאות יקר האל מספרת
מנחו ביום רוח מסורת
רוח אנתנו משוברת
מסגר ומגעולים למשמרת
ים הוּא בלי מנעל ומסגרת
שמו לאדרתו לאדרת
הביא במסורת ומחברת
היתה תעודתו לモכרת
יצא שמו הטוב בכנרת
אתה בראש תחרם לכותרת
הובא בשוק מקנה וממכרת
אולם שנת חסוך מעוברת

שירה בפי תמיד מסודרת
מדומים שאון גלים ומציל מן
מי זה אשר ידע הדר קדרשו
אם באדרמה אלהן אראה
מימות מחיה מעשיר דלים
או אם אהוי יורד ביום אשור
זה אל שאל יורד ויינצל
זה ביום נוח ועת השקם
שבר עלי ים חזק ושם עליו
אכן אצעיל² עמו רבינו פל[ני]
עתה עלי סותוי מעיל מוסר
ולכל נטושי דת ונדהיו
ולכל שבחי דין ותושיה
שמעה אשר ארזו ספרך אך
אראה אנשים יכתרון כתר
אתה אשר תקנה פאר בזמן
כל שר פשוטה היא שנת חסדו

ה

י

טו

¹ נ"ל וורדים. ² פ"י שר מלשון ומאצילה קראתיך (ישעה מ"א ט').

ידך ברעבן ובצורת
עיר ויהי לך לתפארת
רוכל במו כליה מוקטרת
איכה יסדר שיר באגרת
גולה ומונטורד כצפורת
הבא נדור בברית וכתרת
גלות תהיו חובי מכפרת

תשтир בני בינה חביריך
אתני ערה מעשה אמן
שיר הוא וריח לו כמו אבקת
ותמה לטוב טumo ושוב ותמה
בע קאת מדבר שכן תנאים
אדיר אשר כרת ברית קשת
אם זה אשר בא לי גמול חובי

נת

ופשט ידייך השר במקום נקרא ארגונ'ה בקיין של שנתחת'a והיה עמו
ואצלו ואצ'ל ומופ'ק ושניהם שרי צבאות ידועים מראשי האנדאלום וגברו על
ארгон'ה והרגו שדר העיר אחר כן נסעו ממש אל מקום נקרא שמתאן וגברו על
רוב המגדלים אשר שם ויצאו אחריו בן המהנות לקראותם והיתה בהם יד ה'
ונחרגו ואצ'ל ומופ'ק וברח השר ידייך עד אשר סוגר בקרטב'ה ונשאווה ממש
עד אשר שמו אסרור במגדל מנכ'ב ואמר אドוני אבי מספ'ר בימה שקרה לו
ומה שנתנהג הוא בו משבח לאל על מה שזמנן לו מוה בנצח החזק.

ו hut אוזן ולב אל מאמרי
ואיך אפחד ווצר ישע ואורי
תהי אצלי כאכורי ונכרי
ואין שלום למתועלל בערוי
והתאמץ בבית מרוי במרי
ובגורו את דברו מדברי
עניתי זאת מנת חלקי ותורי
השבותיו באל מחשי ושברוי
כבר נגור מקום מותי וקברוי
שרפיו בחלום יהיה בעורי
יבואני אשר נכתב בספרוי
כתבני מות بلا עתו זומריו
מריביה או קרב נטמן במצרים
בעודו חי ורועל וערורי
בטוב ימי ועל ראשי פארוי
בכם ישע ונגולים מן יאורי
ולא אשמה בגורלי ופורי
ולא ישוה לך הודי ועשמי
ואשאבה ומהם רב יקרי
ואת שלו בתוך ביתך ובריא
בתוך פחים טמונה לאשורי
בתוכו שר במו עגל וכמדريا

שעה מניע עמיתי וחברי
חלי הבהיר במילים לא כנונים
עמיתי את ואמ תרבה עלילות
ואין טובה למסתולל בביתי
ואם לא תעוזב רעה בפרק
פנו אליו מיעדי ושמעו
ירובני עלי חברה מלכימ
והפחדו מהרין אפס וקצפם
ושח מה לך ולקרבות עניתו
והאל המבשר לו עלי יד
ואם אפק בחתאתך חלי יד
ויש אדם אשר לא שר בחיו
ויש אחר אשר לא בא בקרב
ויש נספה ולא משפט והיה
חדל מני מעט אויל אבלה
ואשתח מי מנוחות מבארוי
הסוב לי כי אהי מואס בכומי
ואם תשית לאחרתי לבך
למען כי בכל שנה במים
הלא תירא במוותי אחריתך
אני אבטח באל הפיל אשורי
ביום בא צר לעיר מבצר וטבח

בן תהילים

מא

רחוקי תחכר מרע שاري
ספרד עם גודרי הצמרי
לשוזותם כמו קטב מרורי
אליהם והניחו בעבוריו
מצאנום לא מקום עשב ופרי
אשר נגע אליו מרים והMRI
במו זית אשר נקף שכיריו
במו נוקד כתב בסגול וצרי
סgalת עוג וסיכון האמוריה
זהה תגמול אשר הולך בקרי
אשר נסו והוא עם עשירי
וכחשורה אליו מלכי בתשרי
ועל בכיה חלהותי לצורי
בתוך לבי והפיג את מגורי
מקום הציר והדריה לצייריו
השכתי אני דוד בדורוי
עניתה ירושה טמורי
ומשאלא ואלצפן וסתורי
בפי לאן אשר גאה מזרוי
לנצח ויצאתו להורי
ולי עלי למරר לב מציריו
אני ערב לחלהתו בשירי
והוא יתן ביום את שברי

ונזר זה משאר מלכי ורעת
והיו שם שנים מנשייכי
ולבדו עיר והלבכו אל מצדות
ויצאו להדיחו ויצא
וראש אלול עלי ראשי סלעים
והורבנום אל הארץ כמו תא¹
ונפוצו לאביבה חמוצה
וחללנים שנים מול שלשה
והכינום במקה בלילה את
והובו הנסיכים החסמים
וחמו כל לבר תשעה אנשים
ובמושע עד אשר הובל כמו שי
ידידי בעדי קם צור בצרות
ושירתו לאל חזה מגור צר
ומחרתו לרופא שם צרי על
ואומר לי החוכל את ההלל
ועני השאל בנבאים
ומאסור ואלקנה ואסקפ
ואיבכה לא תהי שירה סדרה
ומחרתו ירותון המהלהל
לאל עלי להמתיק סוד בשורי
והוא ערב לחיל צורדי ר
ולפעול לו כמו שביר בכל יום

כה

ל

לה

מ

מה

ס

ולו עוד יזכיר השם.

לאיש כוה יהותך ממוריבה
יהי חכם ודורש במתיבתך
אלוי טובך ואל רעה נתיבתך
ורע ומצע נתייתו רחבה
וקשה ואשר הרע קרובה
ואחרת מתוקה וערבה
ואל תהיה לך עם רע ישיבה
שנוא האל כאבוי ורבא
ואל צדיק יאהבך נרבה

קריאתו רב יעשה ושם רב
ובן לקיש מקורה רב בטראם
הלא תרע פעלת אל אשר שת
ורוצחה לאחיזו דרך אליו טוב
ודרך כל אשר הטיב רחוכה
אבל סוף הקרובה ראש פתנים
שבה עם טוב והתחבר לאיש טוב
ואל תחרע לרעים יחו אט
ולא תחרר פני רשות ונבל

ה

¹ מלשון כתוא מכרם (ישעה נ"א ב').

בן תהילים

סא

ולו אל איש שלח לו שיר קרוב עניינו.

אדמה או לחענוגות ושרה
במקצתיו קציאות מר וקדחה
ובנקודות שוא וסגול נקדחה
כמו אפל ושורתך ברורה
במי נדה ושירה זו בנדזה
חתנים ותהי עצלים מנדזה
להוביך ולהביאך במרזה
לכל עני ושירים יום פקודה
כמו חרב מלומשת וחודה

תחלך לבת מלך כבורה
וכיקוד אש חשבתיה עלי אה
במכחך טוב מצאתיה כתובה
והיה שיר חבריך לפנים
והו כל דבריך שטופים
שקלחיה בשיריך והוא
ואתה לי כבן יקיר ועל
פוקור שירך וענינו ורעד כי
וגורה מלשנות כי לשונות

ה

סב

ולו עור.

יש אצלך צרי לנדר אהובי
בככבים אשר צפנו קרבוי
והאלך משוכנת בחובי
כמכת ראש עלות לקש בגובי
וזאת או זאת תועדר את עצבי
ועתם מבכי נחל סכבי
ואם אבכה יריבוני קרבוי
תשופני ואחת על עקי
ולא אשלח לך כתבי אהבי
לכל תשור ולו הוא יריבי
מריבותי וילכו על נתבי
תשורשו ערי אהמוד כתבי

שמע רופא אשר הנם כאבי
ואת חונה¹ בככבים התבין
אני חבתי ולא אמריך לך
והכני בנדרך ואני רק
שתים נקבעו עלי בלכתח
אני שותק ומתחפק פעמים
ועת אדום יריבוני חבר
ואין אוכל נשוא אחת בראש
ולא אשלח אשר יראה שלומך
למען לא תשורני ואחמור
אשר לא יחוון ייחלו מן
על כה אני חומר לכל מה

ה

סג

וצוני י"א (= יוקירחו אל) להעתיק בילודתי ספר אחד והבטיחני לחת על כל
קונדרם בט"ל אחד ויוצא אל אחת המלחמות ושלוחתי אליו מה שהעתתקתי לו
וכתב אליו זה.

כברקת	כהוררת
בארדרת	מיושרים
מכבררת	לעינים
מקומטרת	כרייה מר

¹ נ"ל חוות.

בְּנֵי תְּהִלִּים

מג

וכפורת	לדת ארון	שם לבך	כתב וקרא
ומשכרת	מחור הרבה	לך אוסף	ואם חוסף
ואגרת	בעט ברול	כתבתמו	יחסוף אם
ビויתרת	כבד לא	וחרות על	מכותב את
מחוברת	ומורשי	לקיר לבך	ולך אהבה
מסותרת	ואהבתבי	מגולה לך	ותוכחתך

ה

סך

והיתה בינו ובין ר' יצחק ז' כלפון מחלוקת על משתה היין והיתה סבה
לפרידה רבה וכותב אלו אドוני אבי י"א זה.

ורעיו נקבעו לשחוק סביבו
ויריבו במרשיע יריבו
בדמעתו ורעתו כטבו
וחיקם يولאו להשיבו
עובחו ואמרו אל עובו
ירו עמו ודרשו לא עצבו
להתנחים ביום קצף אהבו
וירוככיהם למן דת רכובו
ירוי עישה רצון לבב אהבו
כמו גוזל אשר דולח שאבו
על מורה יהולל מערבו
בחול כי כל אשר בין קרובו
כאלו גר ושכן עם קרבו
בריב נדריב נבליה עינה בו
אשר בינך ובינותו בריבו
וארmono בידך יתריבו
אני דשא אתה עב רביבו
ולא תאהב ולא תשמע כובו
אהבים אל יועה את נתיבו
יהי מודר בכל מזגא ומוכוא
כאלו אין יפי כל אור שביבו
על יין והוא לא בן חשבו
בראשית וערכת קרבו
ושוטם תואמו אווז עקבו
אשר נטר לאל עולם יריבו
ודבר תחנונים לך בשובו
ושד מלא בכנע צמא חלבו

הייש עשוק בכוכה מכאבו
יפחו את מפתחה העرومם
ויצו איש אשר חושב שחוק פיו
ירוצין להשיבו אל רצונם
ובראותם אנוש מאן שמו
ובן דינה עזבו אל ואלו

ה

בחי אהב וחוי כל איש ממאן
וחוי יצחק אשר ישחק לסוסים
ברדבר טוב ארצה אהובי עד
ואשחק את צדור אפו בשיח
שמע אור מערב שם אשר בו
 והנבון אשר יש לו קרובים
 והחobar ברת ארון ישרות
 הסתתק ביב מנבל פיו ונבל
 ושה זה החريب בתה אהבים
 ואיך יתונן במוותי את מעוניינו

טו

ואיך אקזין במימייך והנה
מאם בו והשיכבו בבושת
אם לבך לך עזה נתבי
ואם דבר בך דעתות כורדים
התכחחה את شبיך אורך בידך
ואיך תטור לרעך מאכורי
ואתה שהסיבות דבר ריב
התעש מעשה מוכר בכורה
אמור נא אל לבך יעוב את
ושובה אל אשר עזב והודעה
ותהנו במטים יוצר בידך

ב

כח

בן תהילים

ביד נח שלח אותו ויבוא
אשר אפק עלי לבך בחנו
ישלם את אשר תלה וניבו
אהבו הנכונים לא הטיבו
ואיך ימיר ארי במריה זאכו
בראש דבר ואחרו את זנבו
בסג'י כור ואבד את זהבו
אשר יבער ולא ירעך להבו
אשר תבחור לך טוב אם לבבו

והננו לפניך כיונה
וצווה יד אהביך ותמחה
והלחו יידיות כי לשונו
בשיר נאה הטיבו לך ולולי
החתמייר את יידיך באחריים
וחיללה לך להיות כמושם
וצורך רע אשר יגע ותמען
ואם ייקד חרון אפק כמו אור
שעה במעטם ותדע אם לבבות

ל

לה

סה

והшиб ר' יצחק ז' בפלון בשירים ראייתי לכתבם הנה.

ופשי לא מכפרת תשובה
בוראי אהבני נדבה
שנינו נחلك פשע וחובה
וריבתו וועל' המריבה
בלב שלם בל' שנה ואיבה
ונחסה בו בכל צרה קרובה
ויבנו על לשונו הערבה
מקום מלוון לכל הולכי נחבה
אבי חסר אחוי נפש נדבה
לשדק תחולוק אתה וציבא
וכל חכמה רוחיקה לו קרובה
לערבו נס אחורי ואני בא
וأنים ואני אחר רבבה
ואבעט במלכים לרביבה
ונשמתי בכף רעי עולבה
רווח פי לכל ברזל מדיבה
ולפעמי מצולות ים הרבה
וכן נשפי לכל נבר אהובכה
וחיהתי לכל עצב עצבה
గברים לא לרANTI נקבה
ונפשי מעperf רגאל' חצבה
וכבה מנק' נפשי קצובה
ידירותי וברחה לי לטובה
תהי מרוגע נפשי משובה
בנפשי נפשך התאנבה

חמתאי כמו ארין רחבה
ומי חסדו מרים ערד שחיקם
ואם אפשר ולא ישא לפשע
בנפשי איש ברוב בעטו בחנתיו
וטהה לי בעת קצפי רצינו
אשר נסכו נסעד על אגפי
בחכמו וודעתו ועצתו
ברחוב לב ברחוב כף ברחוב
אבי מוסר שאירית עם נדבות
משמעותו ואחר כן תדבר
נתני לחץ ברור אלהי
וכל גיבור ואיש לחם בשورو
ארדף מהנה גדור לבדי
רכב על במוחי עב קל רצוני
אני עלב לכל מمراה אמרוי
יריבני כמו דונג לשון רך
נהרות ימ恰או הקפ' בערבי
אני אהוב וגט חושך לכל בר
ולא מורה לכל אדם עלי פי
ואלו ידרו מאין נקבות
ולמה תחוני על נקלה
אבוחתי מאבותיך קצוביים
ידידותם גזר נא לי ושמרה
השיבני ושובה לי בטטרם
יחיך אלחיך ויפדה

ה

ו

טו

כ

כח

ס

עוורו א"א י"א במה שנודע לו תכף זה וכותב ר"י ابن נאלפון לר' יצחק ו' אלדייט והוא מורה ומשבח לאבי י"א באלה הבתים.

מושמרה ונגמרה מארחרה בליאורה לנמהירה ובשערה מיושראה יומץצרא ולאדירה הקרה بني תורה אשר אקריא ונבערה מטותרה לבארה לחמתירה וכקטריה וגם קרה ובצראה וסוחרה באל נורה	כבר תמה והעצם והليلת ואין נח בראש חבל בדור אל עיר יומץ צוקה מקום נח וטרפי הומן תחלת כל זהרני מבולעה באראץ לא ולא שרעפ בנו יוסף בען רטוב ואחר סך בתוך צרה מקום צנה ותתברכו	כubb עברה ואגילתי בגוש עפר בליל שינה ואין כה כאיש שוכב בדור אל עיר ואנעו יומ מקום נח וטרפי הומן תחלת כל זהרני מצחטי ל שכחתיה ולא ריעון הותיר פעולותיו שטפנוי בצמאן מקום צנה ויעור	הנתתי ושמוחתי וההיגר וחהען ואין רוח והחיתי והגלות ואנרו גור ולא אמצע ומייתן יריד נפש קחה ידי דלי כי וחכמתי ואין לבב ולולי הומן אשר ריח אשר כים אווי מתי יהו האל ותעדור
ה	ו	ו	ו
ט	ו	ו	ו
ב	ו	ו	ו

ס

וכאשר עמד א"א על הבתים הנ"ז כתוב אליו,

לק אוראה מיושראה מטותרה אשר ברא חק סרה ביום צרה ואיך תראי למטרה בתבערה במי מראה	ובר תורה נתבתך כמו ספר מלאתך אל ומה זה רוע ותתרפה זמן קצט והציבך בני עמק על משה	ליך שמחה למען כי יחירתך וטוב מכל ומה זה זה לבבך פניך רעת על יתר הLINNOT ורבבות	אחוי מוסר לק יושר ומכל מום ואת נבחר הBINNI ואיך ירך ואיכה מד בשםו חז כאלו את ואת קמת
ה	ו	ו	ו

בְּנֵי תְּהִלִּים

מו

בָּנֵן פָּרָה	לְהַמִּיר אֶל	לִישְׁרָאֵל	וַיִּפְתַּח
בָּאשׁ זֹרֶה	לְחַמְרוֹתוֹ	בְּנֵי אַהֲרֹן	וְגַוְתִּית
וּבְגִבּוֹרָה	בְּחוֹק יְד	כֻּמוֹ יִבְן	וּמִשְׁלָת
וּבְדִבּוֹרָה	אֲבִינּוּעַם	בְּבָרֶק בֶּן	וּמִאַסְתָּת
וּבְגִבּוֹרָה	בְּכִכְרוֹת	נְבָיאֵי דָן	וּסְפָתָת
בְּחִבּוֹרָה	נְבָיא שָׁוֹמְרוֹן	לְאָדָם רַאש	וּמְאַנְתָּה
וּסְרוֹרָה	בַּעַן סָרָה	שְׁנוֹא דָודִים	וַיְשַׁרְת
אֲשֶׁר אַרְתָּה	לְבָנָן מָר	לְבָנָן עֲפָרָה	וּפְוֹרָת
בְּחִזְיָה	בְּנֵי אָדָם	לְהַרְגָּאוּ אֶת	וְהַכִּיתּוֹ
וּכְפָרָה	צַבִּי כּוֹפֵר	צַבִּי הַמִּיתָה	וְשִׁמְתָה עַל
עֲנוּת שִׁירָה	יְדִידִים לְ-	בְּהַקְבִּץ	וְלֹא חַשְׁת
כְּמַבְכִּירָה	מִיּוֹדָיעִים	בַּיּוֹם פְּרוֹד	וְלֹא חַלְת
וּבֵית דִּירָה	מִקְוָם מַלְוָן	לִמְרוּעִים	וְלֹא תְּרַתָּה
מְעוּבָרָה	נָעוּרִים לְךָ	זָמַן אַשְׁתָּה	דָעָה בֵּי הָ-
לֶדֶר הָרָה	בַּיּוֹם מַחְרָה	אֲשֶׁר תָּלַד	וְלֹא תְּדֻעַ
וּהַמְרָה	כְּמוֹ נְפָשָׁךְ	וּבִידִירְךָ	בְּטַח בָּאֵל
מִשּׁוּמָרָה	וְאַנְחָתִי	כָּעֵב עֲבָרָה	הַנְּחָתִי
פָּאָר קָרָה	וְעַל בַּיִתִי	כְּטַל הַוּלָּק	בְּאַנְחָתִי
בָּךְ סָרָה	זָמַן עֲנָה	חַךְ רַעַת	אֵי אַשְׁכֵּר
מִסּוּתָרָה	בָּאהַבָּה לְאָ	שְׂطָפָתִיךָ	וְאַם בִּים
מִסּוּפָרָה	תָּהִי בְּדוֹר	לְךָ טֻובָה	כִּים אָשָׁא
כְּאַוְרָה	פָּעוּלָתִי	בְּחִוָּכָר	וְחַפְיוֹת
וּבְצָרָה	בְּחַזְקָן צָרָה	בְּצָמָאָן	וְלֹא תְּמוֹתָה
בְּבּוֹרְכָה	לְךָ יְפּוֹל	זָמְנָךְ בּוֹרָ	וְאַם יִכְרָה
רְבָה פּוֹרָה	בְּרָאָשׁוֹ אֶדְעָ	נָרְבָּבְיָה בִּיתָךְ	וְאַם יַדְרֹךְ
וּכְשָׂרָה	וְכָהָגָן	לְךָ כְּדַת	וְאַעֲשָׂהוּ
כְּפִי כִּירָה	אֲשֶׁר הִיה	לְךָ אַחֲר	וַיַּהֲלֹן
כְּשִׁבּוֹרָה	כְּעִיףָ אֹו	לְהַרְעָלָךְ	וַיַּשְׁן מָרָ
כְּצִפּוֹרָה	וְתַשְׁקַח בָּנוֹ	אֲשֶׁר תַּחֲפֹזֵין	וְתַעֲשֵׂלָוּ
לֶךְ מְרָה	בְּהַמְתִּיקִי	בְּנֵי אָדָם	וְאַם תְּמָחוּ
וּמָה נָרָא	וְמָה נְפָלָא	עֲנוּ מָה וְאֵת	חַבְמָיִם יִ-
בַּיד עִירָא	וְלִקְחַת	לְהַתְעֹורֵר	עַלְיָ דָוָר

סָחָ

וְכַתֵּב עֹד אֶל אַבִּי,

וּנְמִסְרָתִי בַּיד כָּבֵד פְּשִׁיעָה
כָּמוֹ טְרֵף בַּיד אֶרְבָּעָה רְבּוּעָה
וְזֹאת תְּמָחָץ, וְזֹאת תְּבָלָע בְּלִיעָה

נְמִגּוּתִי בְּדִרְכֵי הַרְשָׁעָה
וְנְחָתִי בַּיד חַטָּאִי וְהַנְּנִי
תְּפִשְׁתִּזְמַת וְזֹאת עַצְם תָּגָרֵם

בְּנֵי תְּהִלִּים

אשר היה כי כמו יתד מקועה
וטובתי קרעטה קריעה
ומלכתי ומישתי בפיעה
לכשלון ושלוחיו זועה
ובכבר השאט למאיד יגעה
מאיד נכאב והקרן גרועה
וגם קוצר לבושי משערעה
ששון הלב ושיר נמנע מנעה
והתoga בקרבנו נטועה
ומקשיי בפגעי בו פגיעה
గאולתי ותנים קין ישועה
וותבע את גולתי תביעה
אשר לא מעשות הרע שבעה
שמי שם שעוריה ידועה
אני אשוב לרפא הפשעה
ולאמיר לו סלחח או שמעה
לשומה אל פלטתי תשועה
והייחי לחיל מלך קביעה
גאולה מידי כל צד פדועה
אבותי שחשבוחו לרעה
אשר נטע בימיך נטעעה
אבי עצה אבי חכמה ודעה
אשר שמע והוסיף על שמועה
והתובה לך היה זה רועה
אשר נשקע בבור יגון שקיעה
והשעה לך אמונה רצועה
ינחלך לאת נרחב פסעה
ויאשב עבוי עולם שבועה
ותריע את לבב תוגה קריעה
אשר יהיה באחרית הנסעה

ונתקעתו בכף האחרונה
והחליפה הנחתי אנהה
והMRIה ליקקלן כבורי
והוד פני לירקון וכחי
וותני משאת עצם תלאות
הנפש מאיד הומה והלב
ויהםך בהתקנס כבר צר
וממה בר כבר נשבר ו עבר
והיינו אסופי הרגאות
ואתמה מודוני אחרי זאת
באמרי לו עדי מתי תרחק
ולא תראה עמל נפש ולחיצי
ולא אומר עדי מתי לנפשי
עד עתה עלי רבוי פשעי
ועוד לא בשוש אני אבוש ולא שוב
ואיך אוכל נשוא ראש אחרי בו
ולול כי אשר הפליט פליטה
אויסוד הפוכה נעשית
נשיא לי יערדה שבחפסדו
בנו יוסף אדרוני בן אדרוני
שמע דבריו שלד ביתך אדרוני
הלא אתה אבי מוסר ואחוי
אשר שמען מאד גדל בפי כל
וחחכם באלו את בראותו
ומודע תהי נראת בכואב
ומה תירא ומה ירד לבבך
והאל שָׁהָבָאָק ערד קלום הווא
אני אומר לך מילימ שנים
אשר אם לא לקדמותך תהי שב
ועין צרים בקהל המון תנקר
אני אסע ואלך לי ותדע

סט

והшибו אבי י"א ושלח לו מה שנודמן.

ומdryk בתהבות שרוועים
ומישבר וענין רע מנועים
בספירים וענינים יגעים
מוחוכמים ומדעת שבעים

דבריך בתוך לבות נטוועים
וישיריך שקוולים וחוקים
ואת מוועל עלי מילימ טהורין
ואת מלך עלי לבות חכמים

בן תהילים

ובמיין לצידך פצעים
זמן בוגר כמו חיים תקועים
וגםלו טוב לרعي המרעים
ועוד יובלות וטבות רגעים
ושם ימים הסבות פשעים
ומטובה במוחך גרועים
זמן יפרע בנשאים פרעים
עליך צד וריעונים נגעים
ויבדלן חסידים מן רשעים
ויש לי הון ויד נדריב ושועים
תנבי הום הרע רצועים
רכוש זמן יהיו שליט ברעים
ועוד תאכל ענבים מניעים
במוחת שן ומקלעת פקעים
ומנק או תגענו נגעים
אשר מה בבור יAGON שקעים
והימים עברים לך ידועים
ואם טובו מעט מהה ורעים
בליל לבב בית מרות רבועים
למרחוק בשופרות תקועים
אשר יהיה בדור אחרון שמועים
ויש לך עלי ראשי סלעים
לאט אקרע בלב צרי קרעים
בתוך לבי כמו אורדים זורעים
עלי השקם ומשכב על יצועים
לנפשי מהיותה טוב ונעים

ועל פיך לדורייך נשיקות
וגורפים לך נגעו אליו לך
בגמלו רע לכל מטיב כמותך
ורעהו ארוכה עד שמתות
ושמת חטא ועון שם זמנך
ויש דברים אשר זכו וצחו
זמן הרע ולא אחר לך כי
ואם חטאך יבקש חמסך
ועוד היום ופתחון ספרם
ועוד לא בא הירע חמן לך
אני ור מוקחת אם לא אשׁו לך
ונכרי ממורי אם יהיה לך
לקח נא משיריקיו לך סמדר
ועוד תשתחה עסים רמנון ותשכב
ועוד תבה מכחה הך את
ושחת איך תהיה נראת כאישים
ומה תירא ומה ירך לבך
התבין כי ימי מבין לאחדית
ואין טוב אם אחי שוכב כפוחים
אני שותק ושם מעשי מעשי
ואתחפש ולי דבר ומפעל
ואתהלך בבקעה עם בני איש
וענותי כמו תדע ואולם
את רעי ואהבתך זרואה
ושבתתי עמך אהאו ואברה
ושבת עם חכם לבב ונגן

ה

טו

ב

כה

ל

ע

וכאשר הוסר א"א י"א מהיות על הגבולם אשר היה נגיד ומוצה אליהם
וקרה מה שקרה ונחרגו חמיו ובן אחויהם בקצת הדריכים וזה בשנת ח"פ כתוב
לו ابن כלפון זה.

וצורתק כהרוי אל חוקה
קרובה לך ואל כל איש רחוקה
בשלחנן וטלך לא דפקה
ולא תחדל לאביו מעניקה
ונפשה אחריו חסר דבוקה
וחrisk שנ מאר עלי חריקה
יעיר אל אשר ישמע נאהה

נדיבותך רחבה ועמוקה
ורדף חם וושר לך והסדר
וחורך רב וכל הלך מודשין
ולא תמנע לכל שوال שאלת
לבב כל שר ונפשו אחרי שוא
ידיידי שעשKENI זמני
נאקטי לך גדרלה ורבבה

ה

בן תהילים

מט

ויתירתי בזקתו בזקקה
וּבְנֵבֶב מִצְאָק בְּבִרְכָה
לְחַשְׁכֵיל וְלֹהֲיוֹת לְזִדָה
וְתַעֲרֵב רְנֵה עַם זַעַק
בְּדֻרְעִי אַחֲרִיתָך כִּי חִשּׁוֹקָה
וְלֹא יִפְיק פְּצָעָיו לְךָ לְפָוקָה
וְשִׂים חַקְת גְּדוֹלָתָך חִקּוֹתָה
שְׁנָת עִינָך לְעוֹלָמִים מִתּוֹתָה

וְצִרְתִּי לְךָ תַּצְדֵר וְלִמְאֵר
בְּחִנָּר אֶל בְּתָן צְדִיק וּבְדִיק
יִשְׁכַּרְך כִּיסּוֹר אֶב יִחְדּוֹ
לְבָנָן אַשְׁמָה וַיַּעֲצֵב לְבָבִי
בְּשָׂרוֹי עַצְבָך אַשְׁמָה וְאֲגִיל
וְהַאֲוֹבָה פְּצָעָיו נָאָמְנִים
לְבָנָן הַשְׁבָכְבָדָר לְאַמְתָה
שְׁבָנָן הַשְׁקָט וְהַשְׁמָר וְתַהְיהָ

טו

עָא

וּכְר אָבָן בְּלִפְנֵן בָּאָגָרָת אָשָר כָּתֵב עַמְּאֵלה הַבְּתִים עַנְיֵן אֲנָשִׁים מִמְּקָנָאוּ
אֲשֶׁר שְׁמָחוּ בְּבָאוֹעַלְוָה המִקְדִּים הַדָּרִים הַאֲלָה וּכָתֵב בָה כָּמָה בְּתִים שָׁהֵם לוֹ
יְקָלֵל אֲלָה המִקְנָאִים וְאֲלָה הַם הַבְּתִים.

לְכָן הַרְקָב בְּפָנֵיה צְדָקָה
וְגַלְוִי מִעֲרָם חִזּוֹת חִזּוֹקָה
וְהַרְאָם כִּי תְרֻמוּ מִתְקִיחָה
וְלֹא תַשְׁמַע אֲלֵיכֶם קָול נָאָקָה
וְתַאֲמֵר כִּי בָזָה יְשׁ לִי חִשְׁקָה
עַנֵּיק לְהַם יְהִידָתָך עֲנֵיקָה
אֲשֶׁר תַּבְגּוֹר בְּעֵת צָרָה וְצִיקָה
בְּרַחֲם הַרְחַבָּה הַעֲמֹקָה
אַל עַרְבָ לְלֹא תַּרְדֵ עַלְקָה

פָנֵי תַּבְלִיכְל בְּצֹאָר חַמְצּוֹרָע
וְהַנְּעָל בְּעַרְפָ אַוְהָבָה
לְבָנָן רֹום לְלֹעֲנָה אֶם תַּהְכִּיל
וְרוֹתָה חַרְבָּך מְדֻמָ בְּנֵי אִישׁ
וְלֹא תַחְמֹל עַלְיָ קָטָן וְגַדְולָ
נְחִשִּׁים הַם וְעַרְכִּים וְלוֹ תַּדְּ
בְּנֵי תַּבְלִיכְל לְעוֹלָם יְבָגְדוּ כָּךְ
אַמְתָה הַמָּה כָּאָמָם בְּן הַבְּיאָם
הַרְוגָ אָוֹתָם בְּמַו סָתָר וְגַלְוִי

ה

עַב

וְהַשְׁבִּבוֹ אָבִי יְאָא בְּאֲלָה הַבְּתִים.

וְאַיִן בְּיִנְיָ וּבְיִנְקָדִין חַלְקָה
אֲנוֹשׁ עַל קוֹר לְבָבִי אִישׁ חִשּׁוֹקָה
וּנְפֵשִׁי בָאָשָר תְּדַבֵּק דְבָקָה
בְּצָרָתָך וְצָר שָׁנוֹחָרָה
וְיּוֹם צָקָה יְהִי חַבָּר לְצָקָה
אוֹי יִתְן בְּפִנְיךָ רְקִיקָה
וַיְשַׁלְכֶך בְּתוֹך שָׁוֹחָה עַמְוֹקָה
עַלְיָ אָוֹרָת אַבּוֹתָך אַבְקָה
וְעַל שְׁזַנְאָק יְדָך חִזָּקָה
וְאַם תִּשְׁאַק נְשִׁיקָתָך נְשִׁיקָה
אֲשֶׁר אַיִן לְךָ וְלִי בְּהַם חִשְׁקָה
וְהַם אַצְלִי כְּתֻולָתָך יְרָקָה
וְהַוִּי כְּעַגְלָה הַמְעוֹקָה

וְיִדְוֹתָך בְּתוֹך לְבִי יִצְוָה
וְאַהֲבָה לֹא כָאַהֲבָתָך בְּתוֹהָ
וְנְפֵשִׁי מָאָשָר תְּרַחִיק רְתַחֲקָה
וְיִשְׁאָוֹב אֲשֶׁר כְּפֹו סְפָוָה
וְיִשְׁמַרְתָה לְךָ טֻבָה בְּיּוֹם טֻב
אֲשֶׁר אָמַת תְּשָׁאָלָו רְקִיק לְאַכְלָה
וְתַאֲמֵר לוֹ לְהַנְחֹותָך בְּעֵמֶק
וְאָמַת תְּרָלִיך אַבּוֹתָך לְךָ יוֹרֵר
וְאַתָּה תַּהֲחוֹ לְבָטָבָב בְּרַעַע
וְאָמַת חַשְׁנַתְכָ נְשִׁיבָה
וְשְׁמַעְתִּי דְבָרָך בְּאָנָשִׁים
נְחִשִּׁים הַם בְּעַיְינָך וְעַיְינָם
חַמְדוֹנִי וַיַּעֲקוֹ לְהָוִדי

ה

ה

ומה בה בבח ואנקה
אשר שלח עלי נקי עוקה
מכוסים בבלימה אל עלוקה
וכי תחיל בעת אנאך נאה
במושך בעתו זעה
מגלת פعلى הטוב חוקה
לבד מותם בפי ברבש מותקה
נתחיו ולא היה לפוקה
וכל מען מנוחתו פריקה
והיתה בס למשטני שתיקה
תהי אחר בדיקתו בדיקה
תהי אחר אשר היה חלקה
תהי אחר זמורה ועזה
מאור בית בהקצץ אבוקה
ואל יחשוב לך את זאת זדרה
ולא ישמעך בה קול צעה
בחפוף כמו עליה דפקה
ושמן טוב עלי ראשים מריקה
יהי נערת בתורי המליקה

ומו יוכל עשה תיש לעיש
ישלח אל עלי אישים זכרתם
ויכלם בחוך ארץ יירדו
אני אעד בצדך לאורי
ואעדיך על אשר בא אל אמונה
וחרעה אשר הביא יישו על
יגוני על אשר מות ומרה
ואש mach כי אשר ל Koh בכבוד
חשבתו על שני אבי במשיא
וסרה אחורי זאת כל תביעה
וכל בית יפנה משאורה לא
וכל גודה בהתגלח שעירה
ויש פרי בגין כרם וווסף
ואור פני אווי ירבה כחרבות
כבר חפיג דברך את יגוני
ויטיב באדרמה אחראיתך
קרא אחוי תשובה לך שלוחה
ומי יכין בשירותך אשר מור
וכל דל מזבח פר וככש

ענ

ולו על אנשים נכנס עליהם ושמעו אותם יקראו תלמידו ברב שני וספר
אותם וספר מלמדים.

ואם בינו ובין תלמוד מרובה
מתוי בטן ואדרת ושיבה
مفיבותש ורב האיי ציבא
ומגבעתה יהי איש ראש ישיבה
אלוי בית התפללה יום ערבה
בני בקר והם גועים קרביה
כבית רפת והוא חמתה ותובה
אבל קורין במסכת ובבבא
ותורת ואניenna אני בא
ומי יתן ונטעה בכתיבתה
לראיםם בערער בערבה
והכו על לחוי רבבי עקיבא
ויתרוף מלשונם אותן ותיבה
אשר אראה ונפשי בי עצבה
וענני באיש מדור ואיבחה

הידחכ החומן ברבי ורבא
ולבן סדרו על פי פתחים
וכל בער אשר יאמר אני הוא
ידמו כי בצעיות ווקן
וכור אחוי בלכנתנו שנינו
ושמענו חמור נוער צוחת
ושחתתי מי אשר שת בית אליהם
ואמרנו אין חמור ומרא בבית אל
ואמרתי המירותם תעורה
ובאנו זעמים אל בית אלהים
והנה רב ותלמידים מנוראים
בפיהם גדרו הילל ושמאי
והרב יאריך להם טעמי
וישבתי ופני זעפים מן
ושאלתי שלום הרב בכבוד

בְּנֵי תְּהִלִּים

כג

בקול עבה בקול המון וצבא
ולא אשה השיבו תשובה
ואל יעד בר כי את נקבה

והחל לענות מאה ברכות
יברך אל למן איש בראו
התשתת נפשך מן הזורמים

עד

ולו אל ראש כליה ר' שמואל אלבגדאדי מענה על שיר שלח מודasha העיר.

במושר הכתירים
ובברך צור קדם
וידע מספרם
אלחיך זרם
עליו קו בכירים
ומאייר במאורים
ומאס שנערם
ורפא נשברים
ענדרה ספרם
בשיח ספרם
בארכצים ומוגורות
שם נ שא ורם
כעיר מדברם
קצינם וגבירם
ורוחה מבורם
תיעודת אל הרים
ונาง את דרום
ונורם ונוריהם
תבונות חכרים
להתייר נקשרם
בחשין סיורים
בלילו עבורם
בצלך מסחרם
כרבים בצעירם
ולניר את נורם
ועל מחסורם

וחוכחת הרב
והבט שמיימה
ודע יציר אתם
וכלם על פלק
ירוצון במחוגה
זבר חבר להם
ובגדולם גער
אבל פוראותם
שמעאל בן יוסף
כבד ארץ כשרדים
וגם לא נחרדים
בצפון ובדרום
ותראה מודרשים
אשר הוא תוקע עם זה
ואספמיאיא שתה
אווי במקום האיי
בפיות אומתו
וקראו אותו ראש
ובבדת אשורי
וראשי נשאתי
וממלאת טורים
מכסיט בירחים
וגולת עם אבין
במתהנשא במרק
לולווע אוורות
ולך יתרון שרי

לבבי בי ירב
והנחה תרדרמה
וספר פלאותם
בחוכם מלך
נפוצות בערגה
בhalb בשיטיהם
בתוך ארץ שנעד
tabunot לא חתם
שמע דברי כסוף
כל يوم מגידים
מקומות מפארדים
בכל נבען מרום
אבל ארצם תרום
ויסורו משם
על בן מי בזה
לאלף בן מזה
לוזו ובידתא
בארץ אבוי
وترישיש דתו
בני דור לרוש
ושמווה על ראש
בספרך שמחתי
בטרויו נשאתי
אמריו ספרים
ועניין כפרחים
ליך חלק עליון
ולמד את עמק
עלים בתורות
אנגח צרי
בן ובמכרי

עה

ולו עוד ולאלה הบทים סור.

בני אב המונך
لبש את גאונך
לדור קזינך
ותבער הרונך
ה *

ומבנת אדום חלע
בעברה ובגערה
וחקם שבועתך
תשלח כאש תקיד

אלחי חשוף היום
וללבושים גאה
והפר ברית שומה
על עם אשר שלוחים
זריהם בצענק